

Aktiebolaget
Armerad Betong

**FRÖ
LÖKAR
och
PLANTOR**

för varje trädgård

Weibulls
LANDSKRONA

Industrifärger
för varje
ändamål

*

AB TIKAMIN
HÄSLEHOLM
Tel. växel 142 60

Hälsleholm 1957
Norra Skånes Tryckeri

Svapphanen

Tidskrift för KUNGL. SKÅNSKA TRANGREEMENTET
och DESS KAMRATFÖRENING

Nr 2 1957
Årgång 15

Snapphanen

TIDSKRIFT

för

KUNGL SKANSKA TRÄNGREEMENTET

och dess

KAMRATFÖRENING

Redaktör: Kapten Bure Kinnman
Ansvarig utgivare: Kapten Birger Brunnby
Ekonomichef: Fanjunkare Per Liedholm

ANNONSPRISER:

Helsida	200 kr
Halvsida	100 "
Kvartssida	50 "
Attiondelssida	25 "
Sextiondelssida	15 "

Postgiro 76571

Nr 2 Arg 15

20/12 1957

Pris 2 kronor

CHEVROLET - OPEL
VAUXHALL - BEDFORD
GMC

Tip-top verkstads- och service-
anläggning

Originalreservdelar och tillbehör

Auktoriserad G.M-försäljare

REHFELDS

BIL-AB

HÄSLEHOLM

Tel. växel 14015

När det gäller

TRYCKSAKER

Anlita

NORRA SKÅNES

Tel. 142 00 Hälsjöholm

Tryckeri

INNEHALLSFÖRTECKNING

Försvarets styrka	1
Regementspastorns julhälsning	2
Ett jubileum	3
Ungerska flyktingproblem och Rödakorsarbete i Österrike	7
Soldat vid T 4	11
"Vi följer skånska trängen"	13
Hänt vid T 4	15
Bildsidor från 17/11 1957	16
Sekreteraren har ordet	18
Behaglig kommandering	19
Typer i vapenrock	21
Utdrag ur regementsorder	24
Idrott och skytte	25

Snapphanen

Tidskrift för KUNGL SKANSKA TRÄNGREEMENTET och DESS KAMRATFÖRENING

Försvarets styrka

Vårt folks stora flertal är ense om, att Sverige alltjämt måste ha ett starkt försvar. Ty om försvarets styrka minskas, blir våra möjligheter att hålla vårt land utanför ett nytt krig och att bevara vårt oberoende allt mindre. Den urholkning av vårt försvar, som de senaste årens anslagspolitik medfört, får därför icke fortsätta.

Sedan 1953 har våra försvarsutgifter ökat med 13 %, medan driftbudgeten som helhet stigit med 38 %. Försvaret har icke ens kompenseras för automatiska prisstegringar. Den nödvändiga moderniseringen av beväpning och utrustning har icke kunnat genomföras i den takt, som hade varit nödvändig. En viss minskning av krigsorganisationen har dessutom redan blivit oundviklig. I själva verket har sålunda en nedrustning påbörjats, utan att statsmakernas beslut om de i realiteten värdepåtagande sänkta anslagen har grundats på några utredningar. En vändning måste ske snarast möjligt, d v s vid 1958 års riksdag, om den planlösa urgröpningen av försvaret skall kunna stoppas.

Försvarets styrka beror av dess kvalitet, dess kvantitet och avvägningen mellan dess olika element. En höjning av kvaliteten kan efterhand möjliggöra en viss minskning av kvantiteten, främst sedan taktiska atomvapen och robotar tillförts i tillräcklig omfattning, vilket blir fallet först efter åtskilliga år. Med hänsyn till vårt lands stora utsträckning måste denna minskning i första hand ske genom att begränsa de olika enheternas storlek och inte deras antal. I särskilt hög grad gäller detta markstridskrafterna, vilka, hur örliga de än blir, måste finnas till hands inom eller nära de områden, där de kan bli erforderliga. Skulle exempelvis de för Sydsveriges försvar omedelbart tillgängliga markförbandens antal minskas under en viss gräns, och den är snart nådd, skulle en angripare kunna genomföra sitt anfall genom en infiltration med små styrkor, som skulle ha mycket stora möjligheter att undgå våra flyg- och sjöstridskrafterns motverkan och att bita sig fast på svensk mark, innan vi hinner tillföra erforderliga förstärkningar. Påståendet att ett starkt s k periferförsvar skulle kunna hålla kriget utanför landet är, när det gäller vårt läge av i dag, endast ett slagord utan täckning. Lika orimligt vore det att bygga ett försvar på enbart markstridskrafter. Försvaret måste grundas på ett samspel mellan förband i luften, på sjön och på marken. Och vid sidan av det militära försvaret måste finnas ett funktionsdugligt civilförsvar och ett starkt ekonomiskt försvar. Ty endast om det totala försvaret är tillräckligt starkt, verkar det fredsbevarande och utgör en garanti för vårt lands oberoende.

I förhållande till landets storlek är våra resurser mindre än många andra staters. Vi kan därför inte skaffa oss allt, som i och för sig vore önskvärt, utan måste koncentrera våra ansträngningar till det absolut nödvändiga. Även om vi gör det, är en höjning av försvarets andel i riksbudgeten i enlighet med ÖB:s förslag ofrånkomlig. Det är ett ur många synpunkter beklagligt faktum men inget orimligt krav. Vi kommer ändock att betala en "försäkringspremie", som är lägre än flertalet andra jämförbara folks. Om försvaret får dessa anslag, om alla vapenföra såsom hittills sätts i stånd att med vapen i hand ingripa mot en inkräktare, och om alla andra goda krafter ges möjlighet att medverka genom frivilliga insatser av det ena eller andra slaget, då förblir också med säkerhet den grund stark, på vilken vår moständskraft ytterst beror, d v s försvarsviljan. Då, men endast då, blir försvarets freds- och frihetsbevarande effekt vad den i vår riskfyllda tid måste vara.

Militärbefälhavaren för I. militärområdet,
Generalmajor V. Tamn.

V. Tamn

Regementspastorns
julbälsning

TONEN FRÅN HIMLEN

... aldrig förstummas tonen från himlen ...

Sv. ps. 21: 2.

Tonen från himlen. Det var den herdarna hörde den första julnatten. Annars var den natten för dem som alla andra. Lika mörk och dystert. Men så vek plötsligt mörkret. Himlen strålade i ett underbart ljus. Och tonen från himlen hördes för första gången på vår jord.

"Änglar den sjöngo först för markens herdor;
skönt från själ till själ det ljud:
Människa, gläd dig, Frälsarn är kommen,
frid över jorden Herren bjöd."

Först bars den fram av en ensam änglaröst. Så jublades den fram av hela Guds änglaskara. Och herdarna stämde in i jublet och prisade och lovade Gud för allt vad de fått höra och se.

Julens evangelium — det är det glada budskapet om Guds kärlek i Jesus Kristus, om honom, som fastän rik blev fattig för vår skull för att vi genom hans fattigdom skulle bli rika, som blev vår broder, för att vi genom honom skulle bli Guds barn. Och tonen från himlen bär till oss budet om denna Guds kärlek.

Käre vän! Mätte nu den tonen få ljuda genom hela ditt julfirande. Och när helgen är förbi, mätte den då få följa dig in i din vardag, bli grundtonen i din själs pilgrimssång, tonen som föddes den första julnatten — tonen från himlen.

GUSTAF LINDVALL

Regementet uppställt för paradering på Adolf-Fredrikskaserne:s gård i Landskrona. I bakgrunden det gamla exercisburet. Hitom detta bar de frivilliga försvarsorganisationerna ställt upp.

ETT JUBILEUM

I föregående nummer av Snapphanen fångades något av stämningen vid dåvarande Kungl Skånska trängkåren inför flyttningen från Landskrona till den ganska okända lilla köpingen Hässleholm. Här lämnas nu en kort skildring av hur regementet firade 50-årsminnet av denna flyttning från Landskrona och sin 50-åriga tillvaro i Hässleholm.

LANDSKRONA

Söndagen den 22 september

Det var ett synnerligen ogynnsamt väder, som räddade denna morgon då förberedelserna för högtidligheten på den gamla kaserngården skulle börja. Från en absolut grå himmel strömmade regnet ned och inte förrän fram emot niotiden började molntäcket lättas och så småningom titade solen fram. Aldersklassen var då med bussar på väg från Ljungbyhed, där den förlagts under tiden för repetitionsövningarna. Kasernerna hemma i Hässleholm hade måst utrymmas för att bereda plats för den stora repetitionsövningskontingent, som regementet fått in.

Bussarna parkerades på en skolgård i stadens centrum och sedan putsen kontrollerats marsche-

rade regementet med musikkår i täten och under major B Lünings befäl till Adolf-Fredrikskaserne:s gård, där regementet ställdes upp framför de gamla stenstallarna. Framför regementet stod fanvakten och på den högra flygeln kamratföreningen och musikkåren. Det var Ystad-kåren som medverkade, enär Kristianstad-kåren sedan länge bundits för uppträdande i samband med "frivilliga försvarets dag" i Hässleholm. På vänstra flygeln hade Landskrona frivilliga försvarsorganisationer tagit plats med sina fanor.

Kl 12.30 började högtidligheten med att regementschefen, överste B Hasselrot, tog emot. Här efter vände sig regementschefen till stadsfullmäktiges ordförande, f d riksdagsman K Nilsson, och anmälde, att regementet anlänt till staden för att fira 50-årsminnet av sin avflyttning från staden.

Regementschefen anmäler till stadsfullmäktiges ordförande, riksdagsmannen K Nilsson, att regementet anlänt till staden för att fira 50-årsminnet av sin flyttning från Hålsjöholm.

Herr Nilsson framförde stadens hälsning och yttrade bl a:

"Med intresse har vi emotsett detta tillfälle, då mer än ett halvt tusen soldat gästar oss, för att hugfästa ett minne i vår stads historia", sade han. "Ett minne, som många av oss ännu har en klar bild av och som varit samtalsämne för många äldre landskroniter vid olika tillfällen och i olika sammanhang. Under de år som gått, sedan trängkåren lämnade vår stad och bytte förlägningsort, har staden i hög grad förändrats, och vår folkmängd nära nog fördubblats. Vårt industriella liv har mångdubblats och näringslivet överhuvud taget har en ljus tillvaro. Svårigheterna att erhålla arbete har förbytts till den fulla sysselsättningen. Våra förbindelser med Danmark och den övriga världen har ständigt utvecklats och turistlivet blomstrar som aldrig tidigare i vår historia. Det är för oss ett kärt tillfälle, att få önska gamla vänner välkomna till oss, ännu högtidligare är det givetvis, när man i samlad trupp gör oss den äran. Jag ber därför att å vår stads vägnar få önska eder alla hjärtligt välkomna till vår stad och det är vår önskan att ni alla skall få med er hem ett minne från Landskrona och sommarstaden vid Öresund, med ön Hven och Danmark som trogna grannar".

Efter parad för fanan höll regementschefen ett anförande. "Landskrona är känd som en sällsynt vacker stad med gamla anor och ett ärorikt för-

flutet", yttrade översten. Men staden är också känd som en framåtgående industri- och köpmannastad, belägen i en utomordentligt rik och bördig jordbruksbygd. Citadellet i staden minner om stadens gamla betydelse som en viktig punkt vid den livliga Öresundsleden. Det fanns sålunda en tid, då staden var känd också som militärstad, även om det nu är rätt länge sedan staden upphörde att vara garnisonstad". Översten erinrade om de tre förband som under senaste sekel varit förlagda här, nämligen Wendes artilleriregementet till 1897, Wendes trängbataljon eller som den senare kom att heta, Skånska trängkåren 1895—1907 samt Skånska husarregementets andra bataljon 1908—1927.

"De utrymmen, som stod de militära förbanden till buds i Landskrona skulle väl icke motsvara nutidens krav på ändamålsenlighet, och icke ens på den tiden var de väl i alla avseende så lämpliga, men de fyllde dock sin uppgift och de militära förbanden trivdes utomordentligt väl i den vackra staden. Det var sålunda icke med odelad glädje som Kungl Skånska trängkåren den 3 okt 1907 lämnade sitt kära Landskrona för att förläggas i nya kaserner i det lilla järnvägssamhället och köpingen Hälsjöholm uppe i Göingebygden.

Det är i dag så gott som exakt 50 år sedan den flyttningen ägde rum, och nu står den forna trängkåren i sin större gestalt som Kungl Skånska trängregementet återigen här i sin gamla garnisonsstad

Regementschefen i samtal med 82-åriga kaptenen H Brubö, vilken en gång tjänstgjorde i Landskrona som officer vid dåvarande Wendes trängbataljon.

för att hylla sin gamla förlägningsplats och för att jubileumsdagen tacka Landskrona stad för god gästfrihet och god vänskap den tiden för 50 år sedan. Regimentet och dess samtliga tre befälskårer och dess civila personal framför genom mig sitt tack till Landskrona stad och önskar staden, dess styrelse, institutioner och enskilda en fortsatt lycklig utveckling. I den hälsningen instämmer också regementets kamratförening". Härefter kom regementschefen in på dagens oroliga läge och påvisade vikten av att vår alliansfria politik kan stödjas "av svensk försvarsmakt som är så stark att en eventuell angripare finner att fördelar, som kan vara förenade med ett anfall, icke motsvaras av den kraftinsats, han måste göra".

"Försvaret måste emellertid icke endast bibehållas vid sin styrka. Det måste också byggas ut i takt med den tekniska utvecklingen", fortsatte han. "Beslut angående försvarsmaktens framtida utformning måste snarast fattas av statsmakterna. Ur militär synpunkt är det därvid väsentligt att krigsmakten tillföres atomstridsmedel för taktiskt bruk. Ett sådant beslut är en politisk fråga av stor räck-

vid. Även om så sker kan vi dock icke minska våra övriga stridskrafter i förlitande på atomstridsmedlen. Anskaffning av sådana är en fråga på lång sikt. Vi måste vara rustade för att möta både en fiende, som använder sådana stridsmedel och en som använder enbart s k konventionella vapen. Vi måste ha både det ena och det andra, och det är att komma ihåg, att utvecklingen går enormt snabbt även på de konventionella vapens område."

Efter regementschefens anförande spelade musikkåren "Sverige" av Stenhammar. Högtidligheten avslutades med korem, som förrättades av regementspastor G Lindvall.

Regementet gjorde därefter förbimarsch på Eriksgatan inför regementschefen och representanter för staden och därmed var den officiella delen slut. Landskrona stad bjöd sedan hela åldersklassen med befäl jämte kamratföreningen på kaffe i det nyuppförda Folkets hus. Återstående del av dagen intill avfärden kl 16.30 fick av truppen utnyttjas efter behag. För stadens invånare var en mycket uppskattad friluftskoncert ordnad i Wrangelska parken.

Egentligen skulle minnet av regementets 50-åriga tillvaro i Hässleholm ha firats söndagen den 20 oktober efter repetitionsövningsförbandens utryckning och åldersklassens återkomst från Ljungbyhed. Men med tanke på influensaepidemin ansågs dagen vara olämplig och jubileet uppsköts till den 17 november. Att vädret vid denna årstid skulle verka avskräckande var ju att vänta men trots detta hade en ganska talrik skara besökare infunnit sig då högtidligheten tog sin början på kaserngården kl 13.00.

Dessförinnan hade stadens innevånare fått en påminnelse om dagens betydelse av musikkåren, som kl 10.00—10.45 utförde marschmusik i staden. Marschmusiken slutade på det dagen till ära flaggprydda Stortorget.

Kl 11.30 samlades kamratföreningen till årsmöte. Närmare referat av vad som här förhades återfinns i sekreterarens spalt.

Det egentliga jubileumsfirandet började kl 13.00, då regementschefen tog emot det till parad förerade regementet, uppställt med front emot D-kasernen. På vänstra flygeln stod musikkåren och på den högra hade kamratföreningen med fana tagit plats.

Efter parad för fanan höll regementschefen ett anförande, vari han lämnade en snabb resumé av de gångna 50 åren. "Läget vid inflyttningen var icke särdeles ljus", yttrade översten. "Varken befälet eller stadsborna hyste några varmare sympatier för varandra. — Tvärtom alla onda aningar visade det sig dock att trängkårens personal skulle finna sig väl tillrätta". Efter att ha berört utvecklingen av förhållandet mellan staden och regementet kom översten in på försvarsfrågan av i dag, och nämnde bl a: "På sätt och vis är vi redan inne på en planlös nedrustning utan att något medvetet beslut därom fattats. Den tekniska utvecklingen och penningvärdets fall har inte följts av ökade anslag, vilket medfört att den militära organisationen urholkats inifrån. Vi måste ändra på detta, vi måste satsa medel som föreslagits så att vi slipper provisoriska åtgärder i försättningen. Taktiska atomstridsmedel måste tillföras. Det går icke att bjuda effektivt motstånd annars. Vi måste följa teknikens utveckling. Men varken atomstridsmedel eller robotvapen kan helt ersätta de vanliga vapnen. Vi måste ha både — och. Vårt land är väl värt att försvara. Det tycker vi säkerligen alla. Låt oss då också handla därefter."

Efter talet överlämnade regementschefen regementets plakett i guld till Hässleholms stad. Plaketten emottogs av stadsfullmäktiges ordförande, herr B Persson, som framförde stadens hälsning.

Till redaktör A S Lundin och annonschef G Nilsson, båda vid Norra Skåne, överlämnade regementschefen regementets plakett i brons som en erkänsla för allt arbete i samband med tillkomsten av Norra Skånes specialnummer om T 4. Till tidningen hade dagen innan överlämnats regementets plakett i silver som ett uttryck för regementets stora tacksamhet med anledning av specialnumret. Överlämnandet skedde på regementschefens tjänsterum och tidningen representerades därvid av sin chefredaktör, herr J Karlgren, som samtidigt skänkte regementet ett i blått skinnband inbundet exemplar av specialnumret.

Sedan musikkåren spelat "Sverige" avslutades högtidligheten med korum, som förrättades av regementspastor G Lindvall.

På regementets "paradgata", Tränggatan, skedde sedan förbimarsch av regementet inför regementschefen och stadsfullmäktiges ordförande, herr B Persson och vice ordförande, herr K Ljungberg, vilka tagit plats på en tribun. Kring denna samlades även många av dem, som inbjudits såsom regementets gäster. Bland dessa märktes härads-hövding Leijonhufvud med maka, tingsdomare H Schunnesson, polismästare N Luning och polis-kommissarie A Benskiöld från Malmö, stads-ingenjör V. Wikén med maka, kamratföreningens styrelse, representanter för de statliga institutionerna såsom postverket och SJ, markägare och pressen m fl.

Efter förbimarschen var det tillfälle för de värmpiktigas anförare och inbjudna att bese regementets lokaliteter m m. Kl 15.30 avslutades dagen med gemensam middag i matsalen, där musikkåren konserterade. Regementschefen hälsade välkommen och sedan talade major Ström som representant för chefen för P 2, vilken tyvärr var förhindrad att närvara. För markägarna talade teckningslärare Hörberg och överlämnade en textad adress. Som personlig gåva överlämnade herr Hörberg dessutom en teckning, vilken tillsammans med en annan av honom tidigare skänkt teckning nu finns upphängd i regementschefens tjänsterum. I ett personligt färgat anförande skildrade förutvarande kassachefen vid regementet, löjtnant Th Olsson, några hägkomster från sin tid vid T 4. Fanjunkare T Tullberg talade i egenskap av hedersledamot i regementets idrottsförening och uttalade förhoppningen, att när idrottsföreningen

Forts på sid 12

UNGERSKA FLYKTINGPROBLEM OCH RÖDAKORSARBETE I ÖSTERRIKE

Under skoltiden möts man av ett begrepp i undervisningen av allmän historia som benämnes "de stora folkvandringarna". Man kan emellertid med fog fråga sig, om icke även vår moderna tid bör såsom ett särskilt skede införas under samma begrepp. Vad voro de stora folkvandringarna jämförda med 30-, 40- och 50-talens tvångsvisa, deportationsmässiga och — i få fall — frivilliga omflyttning av hela befolkningsgrupper, ja, av hela nationer? Har världen någonsin upplevt någonting liknande under sin oroliga tillvaro? — Flyktingströmmarna efter 2. världskrigets slut och under det kalla krig som pågår alltsedan dess skulle artikelförfattaren vilja beteckna såsom ingenting annat än historiens ojämförligt största "folkvandring"!

Flyktingproblemen präglade till avsevärd del livet i Västtyskland och Österrike, men också flera andra nationer på västsidan av järnridån brottas med liknande frågor. Satta i relation till befolkningsomfång, ekonomisk bärkraft och förmåga att inpassa flyktingarna i det egna landets näringsliv äro flyktingproblemen mest svårbesträdda i Österrike. Österrike är ett litet land, med en befolknings-siffra av ca: 7 milj. Naturligtillgångarna och de industriella möjligheterna inom landet äro små. Särens av kriget ha ännu långt kvar till sin läkning. Österrike är ett fattigt land med låg levnadsstandard och stora försörjningssvårigheter. Landets inklämda läge mellan östblocksstater i norr, öster och sydöst gynnar icke heller en på handelsutbyte och

normal samfärdsel baserad, lugn ekonomisk utveckling. Dessa faktorer böra hållas i minnet, när man erfar att Österrike sedan krigets slut tvingats mottaga närmare 300.000 flyktingar! — Den svåraste situationen uppstod under november 1956, då flyktingströmmen från Ungern vällde in med drygt 170.000 människor över landets östgräns. I Österrike fanns vid denna tidpunkt mer än 100.000 flyktingar, s k "gammalflyktingar", de flesta sedan kriget. Av dessa äro alltjämt 20.000 personer inhysta i bristfälliga läger.

Omhändertagandet av de ungerska flyktingarna under de svåra novemberdagarna blev något av en jätteprestation — och en improvisation. På flera vägar sökte man sig fram till en organisation som skulle kunna bemästra problemen. Alla vägar voro icke lyckosamma. Samordningen mellan österrikiska myndigheter (främst inrikesministeriet) och frivilliga nationella och internationella organ visade sig svår. Först den 29. november 1956 slöts ett avtal mellan Österrikes regering, FN:s flyktingkommissariat och Rödakorsföreningarnas förbund (League of Red Cross Societies). Avtalet gick i stort ut på att frågor rörande polisiär lägerledning och lokalfrågor skulle lösas av Österrikes myndigheter, medan livsmedelstillförsel, sjuk- och hälsovårdsåtgärder samt läger- och beklädnadsutrustningsfrågor skulle åvila Röda Korset. Flyktingkommissariatet åtog sig att för en stor del av flyktingantalet bidra med ett belopp av 70 cents per flykting och dag.

Artikelför. propagator för ökat ekonomiskt flyktingsöd inför amerikanska pressrepresentanter i Korneburgslägers "matid".

Finansieringen av detta stora företag har till större delen skett genom gåvor i pengar och varor, som förmedlats genom Röda Korsorganisationer i hela världen. USA:s regering har stött arbetet genom att under speciellt dess första skede ställa omfattande livsmedelsförråd och förråd av lägerförnödenheter till förfogande ur militärdepåerna i Tyskland. Ser man på den svenska insatsen, märker man ögonblickligen att den varit såväl proportionellt som reellt av stor omfattning. Statsmakten i Sverige har förutom med viss sjukvårdsmateriel bidragit med 10 milj. kronor för att taga hand om flyktingars transport till Sverige och deras omhändertagande här i landet. 7 milj. kronor ha ställts till flyktingkommissariatets förfogande för hjälp åt "gammalflyktingar", varjämte 0,5 milj. kronor överlämnades till FN såsom bidrag till Ungernhjälp under dess första skede. Radiohjälp och Röda Korsets insamlingar ha tillsammans nått ett belopp av ca 17 milj. kronor, till vilken siffra måste läggas värdet av skänkta kläder, som kan uppskattas till omkring 7 milj. kronor. Vidare bör i detta sammanhang nämnas, att av alla s k grundvaror, såsom margarin, chokolad, torr mjölk och vacuumtorkad barnmat m m, har från svenskt håll levererats närmare hälften av flyktingoperationens totalbehov. Hjälpviljan i vårt land har än en gång givit ett storartat resultat.

Vid sidan av Svenska Röda Korset ha några andra frivilligorganisationer arbetat med flyktinghjälp i Österrike. Rädda Barnen driver lärlingshem

och barnhem, Inomeuropeisk Mission sköter ett läger för gammalflyktingar och några kyrkliga sammanslutningar deltaga också i hjälparbetet.

Det direkta fältarbetet har intill den 1. oktober i år utförts genom rödakors-team i varje flyktingläger, varvid svenskar tjänstgjort vid lägren vid Enns, Traiskirchen och Korneburg. Ett team har i regel bestått av en chef, en husmor, en läkare, en eller två sjuksköterskor, en eller två förrådsmän, en sekreterare och en kurator, ansvarig för sysselsättnings- och underhållningsverksamhet. Artikelförfattaren hade tillfälle att studera det av svenskar utförda arbetet på nära håll under två månader, varvid särskilt märktes flyktingarnas uppskattning av sjuksköterskors och kurators arbete. Den svenska sjuksköterskans gedigna och mångsidiga utbildning ställer henne i särklass såväl sjukvårdstekniskt som mänskligt. De svenska sjuksköterskornas hängivna arbete riktade sig icke blott mot praktisk sjukvård. De utövade även en omfattande rådgivning och kunde genom sin erfarenhet och människokänedom lugna de nervösa och gjuta in livsmod i dem som blott sågo det hopplost svarta i sin flyktingtillvaro. Kuratorerna hade en fylld arbetsdag. På deras axlar vilade allt ifrån skolarbete för barnen till undervisning i skönhetsvård för de vuxna. I ett av lägren tjänstgjorde en svensk sjuksköterska såsom kurator. Att hennes tjänster uppskattades framgår väl bäst därav att flyktingarnas förtroenderåd sände ett till Konungens riktat, personligt telegram med framställning

att hon skulle medges tjänstgöra i lägret även sedan hennes förordnande och Röda Korsets direkta hjälparbete i lägret upphört i och med utgången av september månad!

För lägren användas huvudsakligen gamla kaserner och baracker. Då kasernerna tidigare använts av östblockets ockupationstrupper och barackerna stamma från den tyska ockupationstiden, då de användes såsom tvångsarbets- och krigsfångläger, torde det knappast behöva sägas något om lokalernas olämplighet såsom människoboningsar. I de flesta fall ha 25—40 människor inhysts i samma rum eller logement. Få och lyckliga voro de flyktingar som kunde medges förläggning i mindre rum, med endast 4—6 invånare i varje. En sammanpackning av människor av båda könen, familjer och ensamstående, barn och vuxna, unga och gamla i ett läger av här beskriven beskaffenhet kan blott accepteras, om man vet att lägervistelsen är av övergående natur. För en stor del av flyktingarna har så varit fallet, men för de 10.000 ungrare som idag alltjämt bo i dessa läger ter sig tillvaron ytterst mörk. Desto mörkare ter den sig, när man vet att möjligheterna till emigration nu starkt begränsats. USA och Canada ha i det närmaste stängt sina gränser för ytterligare flyktingar. Andra länder ha följt exemplet. Österrike kan icke suga upp det stora antalet människor i sitt eget produktionsliv. Utan reglerande ingripanden från FN eller andra överstatliga myndigheter torde flyktingfrågan komma att bli ett problem, vars svaröverskådliga konsekvenser i politiskt och socialt avseende kunna föra hän mot snart sagt vad som helst av oro, spänningar och krigshets.

Den 1. oktober i år övertogs hela flyktinghjälp av Österrikes regering. Det internationella hjälparbetet upphörde och lägren överlämnades till rent österrikiska myndigheter. Den direkta anledningen härtill var givetvis att flyktingantalet genom bl a emigration nedgått så, att någon främmande personell hjälp icke längre skulle vara erforderlig. Detta kan givetvis diskuteras. Framför allt föreställde sig flyktingarna i lägren att de internationella teamens upplösning skulle bli upptäkten till ett betydligt kärvare "klimat", ekonomiskt såväl som förplägnadsmässigt. Det undantrager sig artikelförfattarens bedömning om så blivit fallet, men det förefaller sannolikt att förhållandena i lägren nu härdat. En annan anledning till att de österrikiska myndigheterna velat leda flyktingarbetet helt utan hjälp av utländsk personal kan måhända till en del spåras i landets aversion mot främlingar, särskilt främlingar i

LÄGET BETRÄFFANDE UNGERNFLYKTINGARNA I ÖSTERRIKE I NOVEMBER 1957

1	Flytt från Ungern till Österrike	174.287
2	Atergått till Ungern av skilda anledningar	5.096
3	Registrerade emigranter	145.554

Emigranternas fördelning

Europa

Belgien	3.283
Luxemburg	209
Holland	2.988
Danmark	1.109
Island	52
Norge	1.034
Sverige	5.401
Frankrike	9.589
Västtyskland	11.686
Italien	3.833
Schweiz	10.354
Irland	542
Storbritannien	20.554
Portugal	1
Spanien	14
Cypern	2
Turkiet	505
	71.136

Utom Europa

Israel	1.869
Rhodesia	29
Sydafrika	1.312
Australien	8.445
Nya Zeeland	955
Canada	24.105
USA	34.206
Costa Rica	3
Cuba	2
Dominikanska Republiken	581
Nicaragua	4
Argentina	898
Brasilien	915
Chile	256
Colombia	215
Ecuador	1
Paraguay	7
Uruguay	26
Venezuela	391
	145.354

4	Antal flyktingar i läger inom Österrike	10.055
5	Antal privatboende flyktingar i Österrike	13.782

uniform. Tio års ockupationstryck, till stor del ryskt sådant, har icke varit ägnat att skapa förtroende för främmande uniformer...

Det är omöjligt att arbeta inom någon form av flyktinghjälp utan att engagera sig personligen — och göra vissa erfarenheter. För de rent personliga intrycken av olika slag skall här icke redogöras. Några erfarenheter av mera allmänt giltig art kunna dock infogas såsom en del av denna artikel. Det synes författaren lämpligt, om man vid kommande operationer av detta slag (måtte de dock aldrig behöva utföras!) inom det internationella Röda Korset förfogade över en beredskapsorganisation i form av förhandsutlagda förråd av bl a hållbara livsmedel, läkemedel, kläder och

lägerförnödenheter. Inom varje land som är knutet till Rödakorsföreningarnas förbund skulle en sådan åtgärd behöva vidtagas i betydligt större utsträckning än som nu är fallet. En aldrig så skicklig improvisation kan icke jämföras med en systematiskt planlagd handling. Organisationen inom Förbundet bör göras efter militär modell, dvs med klara befäls- och ansvarslinjer. Ännu så sent som i september 1957 klickade det ofta på sådana punkter som gällde samarbetet mellan Österrikiska Röda Korset och det sedan den 1. juli officiellt bortdragna men inofficiellt och delvis verkande Förbundet. En i "fredstid" planlagd fastare organisation skulle kunna undanröja åtskilligt av tidskillan och valhänhet när "ofreden" kommer. En effektiv stabstjänst, en fastare indelning och uppdelning av de olika förbundsmedlemmarnas ansvar i olika operationsalternativ och en förutseende förrådshållning skulle kunna ge världsorganisationen Röda Korset en än större kraft att verka i tider av ofred och nöd.

När vi sitta här hemma i vårt ombonade land och höra flammade appeller om hjälp av alla slag till nödlidande medmänniskor, äro vi inte då benägna att taga alltför lätt på problemen? När vi låta en slant gå till Radiohjälp eller insamlingar, blir det inte då en ytterst liten slant? När vi skänka begagnade kläder till nödställda, bli vi inte då något av vindstörjare enligt mottot "Det här plagget kan jag inte och till jag inte använda — men en stackars flykting blir säkert glad över att få det!" Man har ett bestämt intryck av att så är fallet. Bedrövlige sändningar av än bedrövligare klädspersedlar från hela världen (Sverige skall inte undantagas) förstärka intrycket. En flykting är rotlös, hemlös och arbetslös. Hans situation är mången gång hopplös. Han känner sig vara utan det mesta av människovärdet. Hans återstående människovärde får icke någon kraft att växa, när välmående syföreningstanter och kafferepsgillan anse att gamla frackar, nedgränsade och söndrade bonjourer m/1900 och smokingkostymer äro lämplig beklädnad för honom vid starten

av en ny tillvaro... Artikelförfattaren är av uppfattningen att klädinsamlingar till större delen äro av ondo. Bäst vore, om alla gåvor kunde få den kontanta penningens form. Huru medlen sedan skola utnyttjas för beklädnad m m bör vara Röda Kors-organisationernas sak. Där finns erfarenhet, förutseende och möjligheter att bedöma vad som är lämpligt i varje särskilt fall. Må dessa ord mana till eftertanke vid nästa insamling till nödlidande!

Till slut några ord om flyktingars omhändertagande i de länder dit de kommit *efter* lägervistelsen i Österrike. Flyktingfrågan och flyktingproblemen äro icke slutgiltigt lösta i och med att flyktingen sätter sin fot inom sitt nya lands gränser. I många länder har man icke varit beredd att taga hand om sina nya samhällsmedlemmar, utplaceringen i arbetslivet har tagit lång tid och intresset från det allmänna sida att omskola och språkundervisa dem har varit lamt. Det måste stå klart, att flyktingar alltid äro okunniga om förhållandena i de länder dit de komma. De måste tagas om hand med individuell omsorg och — framför allt — så snart som möjligt återgivs människovärdet genom utplacering i förvärvslivet. Vårt eget land har icke syndat mot dessa såsom regler framställda synpunkter. Schweiz är ett annat land där intimt samarbete mellan stat, näringsliv och enskilda givit till resultat att 90 % av landets emottagna Ungernflyktingar så gott som omgående kunnat placeras ut i produktion och förvärsarbete.

Flyktingtillvaron är pressande och demoraliserande. Den känsla av maktlöshet som griper en vid kontakten med människor som flytt från sina hem, sitt land, sina familjer och vänner, sina arbeten och sina traditionsbundna seder och bruk kan icke beskrivas. Må vi andra, som framleva våra liv i trygghet och frihet från politiska, blodskrävande omstörtningar, tänka på att vad vi än göra i fråga om hjälp till nödlidande flyktingar, kunna vi aldrig göra för mycket!

Bengt E. Mattsson

GÅ EJ ÖVER BRON

för att rakas och klippas!

Gå till **ODDS**

Frisørsalong vid Finjagatan

GYNNA

Göinge-Konditoriet

Tel. 104 39 - Coféet 100 09

Soldat vid T4

Felände läken i övergången mellan den traditionella krigsföringens era och atom- och spankildens skede. En anskönlig figur är han, soldaten m/57, men effektiv med vapen i hand och en lastig kurre under axeln.

Jag är soldat av årgång 57 och har av stabschefen fått äran att medverka i Snapphanens spalter med några intryck av livet vid T 4 sett ur manskapets synvinkel. En tyvärr begränsad synvinkel och ur ett perspektiv som ligger någonstans mellan grodans och knähundens. Även om skildringen blir "von unten" kan redan i ingressen göras klart att några "sensationella bottenskrap eller avslöjanden" inte förekommer i artikeln. Lyckligtvis behövs det inte. Korpral Himmelstoss har gudskelov inga bröder här, vare sig bland befälet eller i kasererna.

Då jag gjorde första tidens tjänstgöring vid ett annat förband, är jag ju av ämnet förhindrad att skildra de första förbryllande upplevelserna, då vi gjorde bekantskap med den militära livsstilen, uppbyten men — gudi klagat — också delvis belastad av ärorik tradition. Det var den tid, som på militärspråk kallas det första skedet, då man lärde oss att tyda epåletternas stjärnespråk, att tala högt, att gå i räta rader, att lämna av och att blankputsas permiskorna på undersidan.

Apröp av avlämning. Skåningarna torde överse med att jag uppehåller mig vid T 2. Det hände nämligen där i våras, att en sk malaj gick på kaserengården och plockade papper, då översten passerade. Handräckningsgossen hade en aning om att det i ett sådant ögonblick gällde att handla, men vad som skulle göras var han inte riktigt klar över. Den något förbluffade översten fick se soldaten skyldra med pappersplockaren och skrika: "Givakt, Överste, jag plockar papper". Den långa remmen kring överste Sandberg guppade gemytligt, när han avlägsnade sig, och hade den inte det gjort, hade den här historien inte varit särskilt rolig.

Första dagens intryck av T 4. En militäridyll med klingande spel från musikpaviljongen i officersparken, manskapet vilande i skuggan under almarna, taktfast tramp av välputsade kängor och stövlar, senare på dagen torsdagspannakakor och andra agremanger man förknippar med en sådan idyll.

Några dagar senare gjorde vi bekantskap med den eviga sanden i det sankta övningsområdet, svetten rann i skitstrimmiga ansikten, fienden eröv-

rade Vankiva 4 km östlig riktning (det gör den alltid) ett par gånger om dagen och under det tänkta hotet från fientliga massförstörelsevapen, lärde vi känna allvaret och effektiviteten hos förbandet.

Sedan dess har vi prickat av åtskilliga dagar på muckarlistan. Långa grå dagar har passerat i fyratimmarspassens jämna rytm, ljusare episoder har blandats med mörkare. De flesta militära företeelserna har man accepterat, en del har man trivts med, medan andra ting har förefallit mogna för omprövning.

Personalvårdsassistenten, personalvårdsofficeren och militärpastorn har gjort ett uppskattat arbete inte minst genom att arrangera resor i de nordskånska bygderna. Resor, som i sin tur har stimulerat till nya utflykter på egen hand och jag tror nog att de flesta bland oss upplänningar i Skåne funnit ett landskap, som vi tjuvsats av och finner oss väl tillrätta i. Själv har jag fått "kiviksand i skorna" och då lär man ju ideligen återvända till Österlen.

Ett tämligen radikalt förslag angående den militära utbildningen framfördes för en tid sedan i pressen. Förslagsställaren ansåg att den militära utbildningen borde indelas i tentamensperioder. Viss tjänst skulle alltså övas under viss tid och prov göras en bestämd dag. De soldater som klarade provet skulle då som belöning permitteras på en vecka, medan kompletterande övning skulle hållas med de kuggade. Ett förslag som bygger på fullt accepterade inlärningspsykologiska grunder och som enligt mitt förmenande skulle öka effektiviteten högst betydligt.

Under ljunghedsvistelsen lanserade en löjtnant en säker metod att bevara fäderneslandet. Den lilla roligheten var helt ofrivillig. Det skulle bli korum och löjtnanten redogjorde för ceremonierna... därefter kommenderar jag Gud bevara konungen och fäderneslandet. Så enkelt är det alltså att få ett hundraprocentigt effektivt försvar. På tal om Ljungbyhed vill jag inte glömma bort en episod som visar att det kan skapas kontakt mellan befälet och grabbarna som i vanliga fall är ganska sällsynt.

Vi satt därute i de grå barackerna isolerade av asiaten och hade det minst sagt trist och väntade inte mycket av den kommande kvällstjänsten. När övningen var slut visade det sig att övningsledaren, fanjunkare Johansson, hade tagit med kaffe och torrscaffning till truppen. Vi fick en mycket gemytlig kväll vid lägerelden när vi satt där och samtalade om aktuella problem. Det var ett av de få tillfällen då vi varit nödbedda att bryta upp

från en kvällstjänst. Den där lilla personliga informella kontakten som på ett enkelt sätt kan hjälpa till att lösa en del problem visar sig annars ofta svår att skapa. Orsaken är svår att ange. Kanske beror det på befälets markanta känsla för rangskillnad eller är det möjligen bara blyghet?

En fjäder blir så lätt tre hönor, lärde redan H C Andersen. Mer information om vad som händer vid förbandet och om vad som planeras under den närmaste framtiden skulle minska den ryktesflod som tidvis drar fram genom kompanierna. Jag gjorde själv ett experiment i somras, och talade "i förtroende" om för en kamrat på plutonen att andra plutonen möjligen skulle åka till kusten på sommarvecka. En timme senare var hela plutonen samlad kring en karta och alla visste att de skulle ligga i Halmstad. Man utbreddes sig lyriskt över badmöjligheterna och slog i adresskalendrar efter adresser till lämpliga flickor i trakten. Ett godartat utslag av rykesspridning, men hur hade det varit under allvarliga fältförhållanden. Från fenomenet med fjädrarna lät oss gå över till fenomenet med pannkakorna. De gamla asarna förundrades över att galten Särimmer uppstod på nytt lika regelbundet som han slaktades. Personligen har jag inte trott så mycket på det där intendenturfenomenet förrän jag träffade på det i en annan variant på T 4. Vi serveras läckra pannkakor till torsdagsmiddagen. Vi äter upp dem mycket omsorgsfullt. Likväl, lördagslunchens efterrätt består av samma pannkakor och vid lördagsmiddagen kommer de åter igen i form av pannkakstårta. Nåväl, T 4 är långt från ensamt om det här. Sägner berättar att på andra förband är det korven, som har evigt liv.

Ja, det var allt jag hade för tillfället att skriva om från T 4. Låt mig komma igen om 10 år. Då ligger det säkert ett idyllens rosenkimmer över minnet från tiden i Hässleholm och man kommer bara ihåg de gröna gräsmattorna i parken och rosenodlingarna. Sanden på övningsfältet, som bara satte sig i vapnet, är glömd för de underbara liljekonvaljer som växte ovanpå den.

591 Jansson

ETT JUBILEUM

Forti från sid 6

nästa år fyller 50 år så skall det på något sätt få komma till uttryck på den sedvanliga "Regementets dag".

Talens rad avslutades av stadsfullmäktiges ordförande, som framförde dels ett tack för den guldplakett staden tidigare på dagen fått emotta och dels gästernas tack för maten. Och därmed var jubileumsfirandet slut.

Red

I förra numret av denna tidskrift meddelades att tidningen Norra Skåne skulle utge ett specialnummer med anledning av regementets 50-åriga tillvaro i Hässleholm. Specialnumret utkom i början av oktober och — vilket även förutspåddes — har visat sig vara en intressant och initierad framställning av regementets historia under de gångna 50 åren, berättad på ett rappt och trivsamt sätt. Åran härav faller på redaktör A S Lundin.

Att det ligger mycket arbete bakom, står nog klart för de flesta av oss, men vi skulle ändå gärna vilja höra något, om specialnumrets tillblivelse. Snapphanen har därför vänt sig till redaktör Lundin och bett honom berätta något därom.

— Det är klart att jag, som det brukar sägas, bävade en smula inför uppgiften när vännen Gösta Nilsson en dag kastade fram idén: varför inte ett specialnummer som en hyllning till trängeregementets femtio år i Hässleholm, avslöjar redaktör Lundin. T 4, tänkte jag och funderade — vad kan

man göra för något kul om det? Ty, du förstår. Visst går det bra att skriva text till ett specialnummer eller en bok så, att den fångar speciellt intresserade. Men att skriva för en tidnings stora och framför allt blandade läsekrets så, att det intresserar alla, ja, sannerligen har det sina problem. Det största är, att även torra fakta måste serveras på ett lättillgängligare och elegantare sätt. Och när jag tänkte på generaler jag mött och på Soldatinstruktionen och den arge korpralen från värnpliktens första dagar, ja, faktiskt blev jag inte så litet betänksam inför uppgiften.

Ett annat krux fanns också. Inte visste jag som gammal infanterist och senare fältpolis så värt mycket om trängtrupperna i allmänhet. Om T 4 visste jag visserligen något mera; jag hade ju dock tillsammans med min hustru placerats på de anlagades bänk utanför vaktuset någon månad tidigare, när en vaksam post upptäckte att jag fotograferade på Vankivavägen. Att det rörde sig om

något så oskyldigt som ett foto av lysrörslinjen till boken "Ljuset kommer till stan" kunde ju inte vakten veta.

Fynd om krigsminister

Näja, vad man inte kan, får man ta reda på. Och så startade jag med friskt mod, harvade igenom tioalet årgångar av Norra Skåne och Hesselholms Tidning, nös i ett av dammet från de gulnade tidningsbladen, vandrade spalt upp och spalt ner, hittade några godbitar om trängen då och då, läste och antecknade med skrivmaskinens hjälp. En del nyare årgångar plöjdes också igenom — femtio år är en oändligt lång tid mätt i tidningsspalter. Och när den s k råforskningen var klar satt jag där med några hundra maskinskrivna sidor anteckningar och åtskilliga uppslag till sökande på annat håll.

Vad gör man då? Naturligtvis kilar man till Stadsbiblioteket. Och lika snabbt som vanligt trollades det fram en hel del intressant om trängen från Alexander den stores klövjekolonner år 334 före Kristus, över Karl XI:s och Karl XII:s trupp-träng till Napoleons trängbataljoner och våra dagars trängregementen. Referensbiblioteket fick ge en del kompletteringar — jag minns t ex hur jag spanade och spanade efter något personligt om krigsminister Jesper Crusebjörn. Helt plötsligt ramlade jag på en intressant personbeskrivning i, jag tror det var, Hamiltons memoarer. Det där att Crusebjörn, hade ett ovanligt stort huvud, att han var en man som kunde konsten att kompromissa så, att han fick det just som han ville ha det från början o s v.

200 boksidor

Allra besvärligast med ett sådant forskningsjobb är det, när man råkar ut för en felkälla. Den beror ofta på att den s k Tryckfelsnisse varit framme och förvanskat ett årtal eller ett datum. Då vill det timmar till om man skall få någon rätsida på det hela, ett omständigt kontrollarbete, som dessbättre ibland även ger tips på något nytt och intressant.

Sedan finns det en annan sak, som alltid ororar: var står jag i dag — räcker det eller har jag för mycket? För "Vi följer skånska trängen", namnet kom förresten till i det allra sista, gav en snabbkalkyl beskedet, att det ungefär beträffande texten och bilderna skulle röra sig om cirka 200 sidor i en bok av samma format som "Från Prins August till Skåningen". Och när jag satt där med mina hundratals sidor råforskningsmaterial förstod jag redan då, att här skulle det bli en hård bantnings-

match innan saken var klar. Det är nämligen så att materialet växer underhand, nya idéer dyker upp, nya trådändar uppenbarar sig för uppstyning.

Men bantningen har också det goda med sig, att en hel del mindre väsentligt kommer bort redan i början innan manuskripten hunnit till sättningsmaskinerna. Texten till ett sådant här nummer sättes nämligen inte på en gång sedan allt är färdigt utan efterhand som de olika artiklarna är klara.

Jobbigt kring Anna

Men trots en besvärlig källforsknings så har det varit roligt att på detta sätt få skriva ett regementes historia. Så vitt jag vet är det första gången det hänt i Sverige. En hel mängd kulturhistoriskt värdefullt har kunnat plockas fram ur gömmorna. Men nog kan t. ex. ett efternamn sitta åtskilligt hårt inne ibland. T ex det där beträffande Anna. Jo, jo, nog känner de alla gamla trängare från första hässelholmstiden till Anna i köket. Men hennes efternamn. Jo visst det var, nej, Andersson var det bestämt inte! Petterson? Ja, kanske, låt mej se, nej, bestämt hette hon ... konstigt att jag inte minns det!

Så gick frågan till en efter en. Och sista dagens bråda morgon gav en påringning till numera pensionerade men ännu lika spänstige maskinisten Skoglund besked: Anna? Hon hette, hon hette ... Anna Göransson!

Specialnumrets bilder har förresten sin egen lilla historia. Visst fanns det gamla bilder, T 4 museum har en rik sortering. Men vilket är togs den bilden och vad hette personerna? Det blev att springa runt och förevisa, nypa en uppgift här, en annan där, låta folk titta genom förstoringsglas på de gulnade kortens små ansikten. Och ge tappt ibland. Tänk om alla var så noga att årtal och personnamn antecknades på kortens baksida. Det skulle spara många steg och mycken tid!

Som ett lotteri ibland

Näja, är turen god så lyckas man klara upp det ändå så här långt efter. Och överhuvud vill det faktiskt till att ha god tumme med lyckans gudinna, när man som beträffande "Vi följer skånska trängen" måste börja från yttersta början. Det är faktiskt som ett lotteri; i timmar kan man sitta och harva spalt upp och spalt ner i gamla tidningar utan att få napp. Men så ramlar man över en liten detalj, kanske en uppgift i en knapphändig notis. Intresset är väckt; man börjar nysta på trådändan, slår i böcker, letar i handlingar.

Forts på sid 23

Hänt vid T4

26/7 Avslutas tävlingarna i militär femkamp inom I. militärområdet. T 4 vann lagtävlingen med löjtnanterna Runberg och Wide samt kadetten Nilsson i laget. Närmare om detta i idrottskrönikan.

September

1/9 Rycker en ytterst stor kontingent befäl in till befälsövning. Det är såväl värnpliktiga som reservare. Aldersklassen har sänts hem på sommaruppehåll och skall sedan ligga på det gamla husatärgret i Ljungbyhed. Allt förläggingsutrymme i Hässelholm kommer att fram till 13/10 disponeras av repetitionsövningsförband och under denna tid får åldersklassen med befäl uppleva forna tiders lägerliv.

11/9 "Stor inryckning på T 4" lyder rubriken i Arbetet, som också talar om att "allt gick lugnt och stadigt till". Det är den största kontingent, som ryckt in till regementet sedan beredskapens dagar. Men det är inte bara inryckning i Hässelholm. Även på Revingshed är det en bråd dag och när dagen gått till ända visar styrkebeskedet att regementets ordinarie styrka blivit ungefär fyrdubblad. Detta ställer givetvis stora krav på regementets resurser och alla kan inte komma under tak. För dessa ordnas bivackförläggning i de s k Kärrkraghagarna och genom att vattenledning och elnät dras ut dit blir förläggningen dräglig och så bra som förhållandena medger.

Icke minst är frågan om att bereda de inkallade soldaterna möjlighet att på ett trivsamt sätt fördriva fritiden ett komplicerat problem. För att utröna vilka möjligheter, som staden i detta avseende bjuder, sammankallas den nyinrättade samarbetsnämnden, som förutom representanter för de militära myndigheterna även har företrädare för olika organisationer i staden, såsom idrottsrörelser, frivilliga studieorganisationer, nykterhetsrörelsen m m. Vid sammanträdet framkommer snart tanken på att man skall försöka ordna en underhållning i stadens nya idrottsbhall, som bara den är väl värd ett besök. Och när det är bekant, att skådespelare Max von Sydow finns bland de inkallade, är det inte svårt att bestämma vem som skall leda den berämda underhållningen. Vad som senare blev resultatet, ja, därom kan den intresserade läsa i en specialartikel i detta nummer.

23/9 Hela den till Ljungbyhed förlagda delen av åldersklassen förflyttas medelst motortransport till Landskrona för att där under solenna former fira 50-årsminnet av dåvarande Kungl Skånska träng-

klarens förflyttning från Landskrona till Hässelholm. Särskild redogörelse återfinns på annan plats i detta nummer.

29/9—6/10 Repetitionsövningsförbanden deltar i de av militärbefälhavaren för I. militärområdet ledda höstövningarna. För T 4 vidkommande tar dessa sin början redan i slutet av september medan huvuddelen av förbanden inträffar i manöverområdet först 3/10. Chefer för T 4-förbanden är major G Schyllander, och kapten B Brunnbj. Den nye arméchefen, generallöjtnant T Bonde, som följer övningarna, kommer även på inspektion av T 4-förbanden. Vid en presskonferens lämnar arméchefen en redogörelse för sina intryck och Norra Skåne (5/10) skriver härom:

"Den nye arméchefen, generallöjtnant Thord Cison Bonde, konstaterade också på fredagsmiddagen att T 4:s folk gjort ett alldeles utomordentligt gott intryck. Han hade också fått besked av det fackfolk som tjänstgör där, att den militära utrustningen för dessa specialarbeten är av god beskaffenhet och metoderna up to date."

Oktober

5/10 Den s k asiatiska influensen har kommit till Hässelholm och vid T 4 isoleras ett av de i Ljungbyhed förlagda kompanierna ur åldersklassen. Lyckligtvis berörs inte något av de många repetitionsövningsförbanden utan när avrustningsarbetena är klara 11/10 på kvällen, får repetitionsövningspersonalen rycka ut, sedan militärbefälhavaren lämnat sitt medgivande härtill. Uttryckningen skulle egentligen ha skett först påföljande dag.

21/10—22/10 Sergeanterna Håkansson och Svensson placerar sig som militärmästare på bil i den stora tävling som arrangerats av A 3.

27/10 T 4 arrangerar fältskytte-DM. Enligt Norra Skåne (28/10) var banan trevligt upplagd och kunde inte betecknas som särskilt lätt. 150 skyttar deltog, och banläggare var löjtnant Larsson och sergeant Boo.

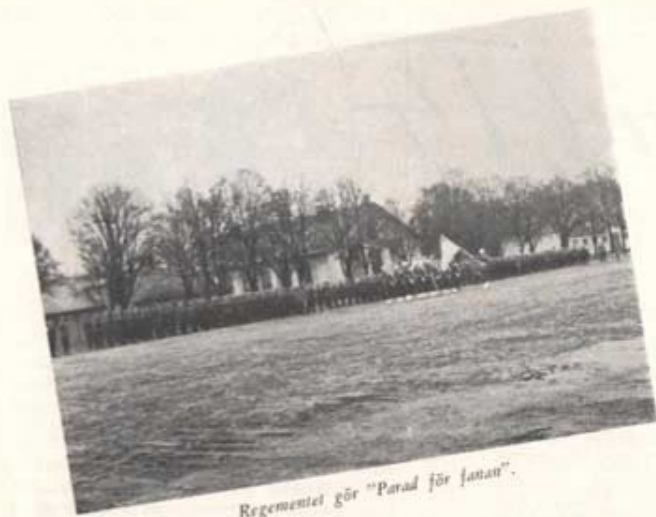
November

8/11 Ävts den sedvanliga glösmiddagen. Sjuttio liter svartsoffa och ett hundratals danska gäss behövs för att mätta soldaterna.

12/11 Arméchefen, generallöjtnant T Bonde, inspekterar regementet.

16/11 Vecko-Revyns tonårsparad Flugan ges för garnisonen i stadens idrottsbhall. I den lokala vokalist-

Forts på sid 23

Regementet gör "Parad för satan".

Fanrakten med fänrik T Hansén som 1. och sergeant A Svensson som 2. fanförelse under förflyttning till förbimarschen.

Regementsbefäl överlämnar regementets plakett i guld till Hässleholms stad, som representeras av stadsfullmäktiges ordförande, herr B Persson.

Regementet firar sin 50-åriga tillvaro i Hässleholm

17 november 1957

Se även artikel på sid. 6

Kamratföreningen stod på högsta flygeln. Oran fr v: kapten J Persson, regementsveterinär Wahlberg, löjtnant Th Olsson, maskinist H Skoglund.

Arméns musikkår leder marschen till paraden på Tränggatan.

Från den gemensamma middagen i matsalen. Fr v: fru Ljungberg, överste Hasselrot, fru Liing, disponent Ljungberg, fru Kinnman.

Sekreteraren har ordet

På grund av de stora repetitionsövningarna i år kunde årsmötet icke avhållas förrän den 17 november, då regementet firade 50-årsminnet av sin inflyttning till Hässleholm. Medlemmarna samlades som vanligt i övre marketerisalen där ordföranden överste Hasselrot hälsade välkommen.

★

Efter det att kamratfanan införts under traditionella former klubbades de stadgeenliga ärendena raskt och effektivt. Till ordförande omvaldes överste Hasselrot och till vice ordförande kapten S. Clemetsson. Övriga ledamöter blev: förrådsförmän B. Bergquist, kapten B. Brunby, adjunkt A. Höllfors, förvaltare C. Linell, fanjunkare P. Liedholm, trafikbilägare H. Nilsson, målare M. Olsson, nämndeman V. Rundberg, borgmästare W. Simonsson, nämndeman A. Svensson, posttjänsteman E. Wihlborg samt redaktören för Snapphanen (kapten B. Kinnman). Överfuri F. Ekenberg häde undanbett sig återval.

★

Årsmötet avsånde med anledning av 50-årsjubileet hälsningstelegram till förutvarande cheferna för T 4 överstarna Adolf Johansson, Knut Hagberg, Adolf Norberg och Per Kellin samt till förra förvaltare J. Ortenblad.

★

Vid förbimarschen, som avslutade korum, frapperades man av den goda marsch och spänstiga hållning som kamratföreningen visade. Det var inte första gången dessa herrar marscherade, det både syntes och hördes på den taktfasta gången.

IDROTT OCH SKYTTE

Forts från sid 26

I SMI:s tävlingskjutningar på hemmabanor har sektionens skyttar deltagit i gevär, kpist och pistol. Följande placeringar uppnåddes:

Gevär klass 5: 10. Fanjunkare Palmér 246 poäng
32. Fanjunkare Guld 244 "

Gevär klass Ö: 27. Furi 413 Nilsson 236 poäng

Kpist klass 3: 5. Överfuri H. Andersson 258 poäng

T 4 skyttar har med växlande framgång deltagit i I. MID skjutningar i Eksjö, varvid överfuri H. Andersson dokumenterade sig som avgjort bäste T 4-skytt.

Vid av Kristianstads läns skytteförbund anordnad förbundstävling för militära föreningar med gevär och kpist på hemmabanor deltog från regementets sida endast 3. kompaniet och där blev prisskörderna framför allt i gevärskjutningen överväldigande. I Klass I placerade sig vpl 370113-391 Wilsso som bäste skytt inom förbundet med utomordentligt goda 78 poäng. I gevärskjutningen blev de bästa placeringarna följande:

2. 370650-415 Nygren 78 poäng
4. Furi 303 Karlsson 77 "

När vi nästa år skall fira Regementets Dag, kommer T 4 idrottsförening (STI) att högtidligt hålla 50-årsminnet av sin tillkomst. Det kommer att ske med stora idrottstävlingar, till vilka man hoppas få med kända och skickliga idrottsmän.

Det torde vara alla bekant hur STI med en synnerligen låg medlemsavgift finansierar sin verksamhet och att dess tillgångar på grund härav är mycket begränsade. Då föreningen, som väl de flesta av oss tillhör eller tillhör, nu avser fira sitt jubileum, så behövs det extra förstärkning av kassan för inköp av priser o d till de tävlingar, som skall anordnas på Regementets Dag.

Med detta nummer av Snapphanen bifogade postgiroinbetalningskort är ej påstämplade någon storlek av inbetalningsbeloppet. I stället vädjas till var och en medlem att själv ange detta. Medlemsavgiften beslutades vid årsmötet till oförändrat 4:— kr. De slantar — stora såväl som små, alla är välkomna — som överstiger detta belopp avses att för angivet ändamål som gåva överlämnas från oss i kamratföreningen till idrottsföreningen.

Lägg nu inte inbetalningskortet åt sidan, ty då blir det så lätt bortglömt utan ifyll och posta det omglömd, så onödiga portokostnader för påminnelser nedbringas.

Medlemsavgift och bidrag kan som vanligt även erläggas kontant mot kvitto direkt till kamratföreningens kassör men även då gäller, att detta göres i god tid före Regementets Dag.

★

Vinterträffen kommer som vanligt i februari. Vi skall i god tid avisera dagen, som ännu inte definitivt har fastställts.

8. 370104-333 Bondesson	76 poäng
10. 380403-933 Thulin	75 "
11. 370511-199 Nilsson	75 "
12. 370812-275 Karlsson	75 "
13. 370111-351 Nilsson	75 "
14. 370413-391 Persson	75 "
15. 380418-243 Salomonsson	75 "

I kpisttävlingen blev placeringarna endast två.	
20. 381114-353 Bengtsson	123 poäng
39. 360223-411 Larsson	117 "

Skjutningarna om civila skytteväsendets utmärkelse-tecken har under året omhulrats på ett förtjänstfullt sätt och skörden har ej heller blivit ringa och fördelar sig enligt följande:

Gevär, brons: 44 st.
Kpist, intyg för årtalmarke: 4 st.
Kpist, guld: 7 st.
Kpist, silver: 47 st.
Kpist, brons: 8 st.

Som avslutning kan sägas att det nu snart tilländalupna året 1957 ur T 4:s synpunkt varit ett gott skjutår. Det är emellertid sektionens önskan att så många som möjligt av den aktiva personalen under det kommande året försöker deltaga i så många som möjligt av sektionens skjutningar.

Publikbild från Idrottshallen.

Behaglig kommendering

Vad skall en överste göra, när en värnpliktig sergeant plötsligt rusar fram och plockar till sig befälet utan att först be om lov? Och vad gör chefen för de skånska trängarna, överste Birger Hasselrot, där han bänkat sig på parkett i Hässleholms nyss kungligt invigda runda idrottshall den minnesvärda septemberdagen 1957?

Sanningen att säga så gör översten ingenting alls. Låter sergeanten hållas och skrattar under de följande timmarna lika hjärtligt och uppsluppet som vi ett par tusen andra år allt vad den värnpliktige sergeanten och hans (tvångs?)-inkallade kamrater bjuder på.

Och översten gör sig inte alls skyldig till något tjänstefel: han och alla vi andra har tagit plats under den runda hallkuppen för att låta oss roas så där riktigt kungligt den här kvällen. Och en soldatafton i det glada gemytets tecken blir det och något att berätta i brevet till frun därhemma. Ty sällan har man väl varit med om en behagligare kommendering!

Inte ens stabschefen, kapten Kinnman, ser ledsen ut fast han som inledning plågas hårt av Radio-

tjänsts utsände Karl-Eric Joansson. Program 2 har reserverat lite tid för denna unika soldatafton i Hässleholms riksbekanta runda. Och nu får stabschefen på några mer än röda sekunder säga allt som är värt att sägas i mikrofon om hur man tar emot sitt repetitionsfolk hösten 1957 vid Skånska trängregementet i Hässleholm.

Medan radioreportern sedan i bil rusar iväg för att klämma ut det sagda och lite av musikkårens toner i etern sätter den värnpliktige sergeanten med den modernt klippta ljusa kalufsen igång. Någon fem minuters rast, vila, unnar han sig inte. Och när han i andra halvlek — det heter väl så, när man placerat sig i en idrottshall? — slår upp kragen på vapenrocken, plockar fram cirkusjargongen och låter osynliga loppa Max fara runt som en annan Sputnik, ja, då har vi alla för länge sedan gett oss på både nåd och onåd. Och tycker inte alls det är orättvist, när översten efter eld upphör-signalen, för kvällen kallad Stora taptot, trycker regementets plakett i hans hand.

Vi andra har inget så fint att ge. Men applådera kan vi och det gör vi också både så det hörs

Potatisstafett var en båd gren.

Loppav Max dompterat av Max von Sydow.

och känns efteråt i nävarna. Ty när har det väl hänt tidigare att en värnpliktig sergeant utan att ängslas eller fråga tar befälet över ett helt förband stabila människor i sina bästa år. Och tillika spelar cirkusdirektör samt har en sådan makt över folk att även civila låter sig kommenderas — till och med sådana civila storheter som välsjungande och väldansande stadsteaterartister Olav Gerthel och Astri Herseht, Hans Kjöölaas och Marianne Mohaubt, Näja, heter sergeanten Max von Sydow i det civila så går det tydligen. I varje fall har de fyra snällt fogat sig i inkallelsen och åkt iväg till Hässleholm trots att det egna repetitionsprogrammet på teaterföreläsningarna är både långt och krävande.

Sergeanten har inte låtit sig nöja med enbart detta. Kommenderingen har gått ut över flera: idrottsallskapande stadsarkitekten Valdu Wikén, trivsamma göingeskildraren distriktsöverlärare Carl Östenberg, välkomstalande vice stadsfullmäktigeordföranden Karl Ljungberg bl a. Hela musikkåren från Kristianstad har också drabbats. Endast mannen vid pianot, musikdirektör Nilsson från Hälsingborg, har skakats fram ur de egna repetitionsleden.

Och sergeantens stora prestation har väckt en sådan beundran, att numera till Stockholm avflyttade regementsintendenten, kapten Thorstenson, låtit sig så bevakas i sitt hårda grepp om regementets penningpung att han spenderat två hela limpor Philip Morris, allt till fröjd och gamman för värnpliktiga hejare i frågesport, potatis på

sked-stafett och konsten att inte säga ja eller kanske var det nej.

Och medan allt det där pågår sitter vi och känner oss tämligen ensamma som civila i den stora vapenrocksgemenskapen och tänker att så här kul ordnade ingen överste eller värnpliktig sergeant det för oss, när det var dags för repetitionsövning. Och medan taptot går och översten med mikrofonens hjälp förlänger permissionen en halvtimme slår det oss att det egentligen är bara båg det där pratet, att det var mycket roligare förr.

Sig

Gnapphanen

önskar sin läsekrets och sina
annonsörer

EN GOD JUL

och

ETT GOTT NYTT ÅR

Typer i vapenrock

Minnen av F. HELLBERG

III. Landskapsvapnen

Kaserngården i L—ing var skrämmande för de nyinryckta rekryterna. Tom och glödande som en öken låg den där i solgasset som ett dånande vild-djur, när som helst färdigt till grymheter mot dessa relativt oskyldiga ynglingar, nyss komna, om ej just ur modersfammen, nyss komna, om ej just ur dess omedelbara närhet. Kverulans vare mig fjärran, men inte behövde denna gård varit så fruktansvärt ödslig för att fylla sitt ändamål. De första dagarnas erfarenheter jävade knappast de farhågor, som denna första bild frammanade. Den inledande utbildningen kunde antagligen gjorts något mera inspirerande. Själv kallades jag med många andra "läkarbiträde". Varför vi kallades så, kunde ingen av oss egentligen begripa de första månaderna. Vi kände oss som och drillades ungefär som infanterister — minus geväret. En liten smula upplysning om vår uppgift hade ej varit oäven.

Men slutom tjetet om detta. Skall jag börja rota i det gamla temat — "den bortskämde tjuvöringen och de första knektveckorna", kommer jag att fördjupa mig i en amatörpsykologisk utredning, där slentrianen, kverulansen, högfärden, dumheten och hemlängtan var för sig kunde behöva en avhandling. Sen kommer Redaktören att sätta BC på uppsatsen och slänga den i papperskorgen, eftersom den ej handlar om ämnet.

Alltså — in medias res! (= till saken! — Man måste ju någon gång demonstrera, att man gått på latingymnasium.) Här skulle talas om landskapsvapnen; dem nämligen, som hänger på soldathemmet i L—ing. Detta soldathem, som var erkänt förstklassigt skött, var för många av oss ett verkligt trösteämne de där första veckorna. Förtjänsten därav var främst föreståndarens, farbror Mattssons — en verkligt god människa. Han var mycket, lanthugare, predikant, underhållningspappa. Men först och främst var han själasörjare. Landskapsvapnen är ett bevis därpå. Några år efter rekryttjänsten blev jag ombedd av Mattsson att skramla ihop till Skånes vapen — liksom de övriga en liten sköld att hänga på väggen. Många insamlingslistor har jag sprungit med i min dag, men denna var den enda behändiga. Hela saken avslöjades vid en sammankomst på "Malmö Nation". Jag minns, att en av de anfallna gjorde ett slags be-

kännelse: "Religiös är jag väl knappast, men den mannen lärde mig respekt för religionen."

Efter flera års förlopp står jag där åter i soldathemmet sal, där en gång under ett kort halvår så många goda stunder upplevdes. Jag kikar på landskapsvapnets baksida, där de ädla givarnas namn är angivna. Minnenas ström börjar röra sig. Dunkla hägkomster, nedsjunkna i det undermedvetnas sfär, tränger sig fram i ljuset. De flesta namnen säger väl intet — var vi en gång kamrater, var vi bara som skepp, "de där mötas i natten". Men flera namn, än man hade väntat, ger tillträde till minnenas skattkammare. Låt mig se — Henry Andersson, vem var det? Västgöte — ah det var ju han, som låg mitt emot mig på lucka nr 3, han i den för korta nattskjortan. Han var kobent och hårig. Det kunde han ju inte lastas för. Där emot slog nog mer än en korstecken i sitt stilla sinne inför hans varje morgon återkommande, minst sagt säregna privatunderhållning. Han stod där vid det öppnade skåpet i den löjlige (förlåt!) skjortan och formligen vräkte ur sig smädelse, interfolierade av dånande gäspningar, rakt in i det oskyldiga skåpet under tio minuters tid, mot all livets vedermöda i allmänhet, knektlivet i synnerhet och reveljbläsande "hornpellar" i allra särskildaste synnerhet. Det var omöjligt att reagera med någon uppriktigt moralisk indignation, allsammans var så utorkigt, att det måste tas som ren underhållning — fordringarna på sådana var ej särskilt stora.

För övrigt var Andersson ett exempel på, att man ej ska döma hunden efter hären. Hans morgonmonolog, liksom allt det bullrande skrävlet, var ett dåligt camouflage, som inte lurade någon — därtill stack den verkliga Andersson allt för ofta fram. Mindervärdeskomplex tar sig sällan trevliga former, och bakom allt skrävlet fanns här en barnasjäl, som var vek, för att ej säga spröd. Kontrasten mellan den morgonsure Andersson, och den, som på kvällen kunde taga fram munspelet och framlocka "Så går en dag", eller den, som på soldathemmet kunde stå och diska en timme för ett glas lingondricka, eller den, som för en förtrogen kunde berätta så vackert om den lilla fästmon i Skara, skulle varit löjlig, om den inte varit så rörande avslöjande. I sanning, människan är en märklig varelse och inte lätt att döma om!

Men se där — på Smålandsvapnet finner jag Nykvist, världens natursnällaste, nervösaste och närsyntaste rekryt. Han var så snäll, att han var plågsam, så välvillig, att han kunde driva den redan ilska till vulkanutbrott. När han t. ex. stack näsan med de tjocka glasen ända in på hakan på en, där vi stod ihop i ledet, och med ett hjärtligt flin påpekade, att "du verkar inte riktigt nyrakad", kunde han få en ängel att säga fula ord. Han, som själv inget annat "skägg" hade, än några halvgula ankfjun på hakspetsen! Vänligt påpekande alla brister för kamraterna, blev han tackad för intet. Hans självutplånande lydnad utgjorde intet gott föredöme. Det löjlga verkar alltid motsatsen till vad det möjligen avsett. En av de första dagarna fick vi höra något om knappputsning. Tyvärr glömdes korpralen säga, att det ej gällde alla möjliga knappar. Nykvist, som slet hela kvällen med putsen av både likt och oläkt, skördade givetvis endast gapskratt som lön. Just hans pinsamma observans gjorde honom ur stånd att klara något som helst större sammanhang och dömde honom till driftluckans föga tacksamma roll. Under en "manöver" nedåt Åtvidaberg lät han lura sig till att ruska av gräs med fingrarna som sänghalm till "äldrekursarnas" tält — för att det inte skulle bli "så knutigt i ryggen på dem". — Kadaverdisciplin och observans är ingensstädes tillräckliga. Mera tragiskt är, att detsamma också gäller hjärtats godhet. Även kunskap och sunt förnuft och ej minst kontroll av nerverna är nödvändiga. Den gamla sloganen, av en rekryt ej behöver tänka, är idiotisk. Nykvist, som ej frivilligt slog ihjäl en fluga, kunde ha blivit orsak till ett par kamraters död. Hans pistol hakade vid ett tillfälle upp sig så illa, att ett par kulor fastnade i loppet. Rullande vilt med de närsynta ögonen, slängde han hysteriskt omkring sig med mordvapnet under förtvivlade rop: "Vad ska jag göra — vad ska jag göra ??!" Svaren, han fick, skall ej här relateras, eftersom detta är en kulturartikel — men de vittnade föga om medömkan. Först ett ryttande från löjtnant F—r — (och den mannen kunde ryta) fick honom till besinning. — Nykvist har lämnat denna värld, i vars militära avdelning han passade mycket dåligt. Ett tragiskt minne, där även skrattet får en bismak av svärmod.

En ljusare hågkomst väcker Skånevapnet. Där står bl. a. Frans Nilsson. Trots att namnet är maskinskrivet, tycker jag mig se Din egen slängiga namnteckning, som vittnade om mycket, blott ej överdriven självkritik. Samma övermodiga slängighet ägde Du själv — en nonchalans, som kom det att ila neråt ryggen på oss mera vanligt funtade. Vi häpnade över den flegma, varmed Du nästan

dagligen mottog ovet för "dålig puts", blott för att nästa morgon fortfarande ha håret hängande ner över rockkragen, kängorna lika främmande för borstens bruk, den obefintliga knappen lika obefintlig och mössan lika stukad. Hur kanske allt detta Ditt lilla sätt att hävda Dig? Hur som helst blev Du mera populär med Din "missanpassning" än andra med sitt pedanteri (livet kan vara bra orättvist). En törntag i köttet på befälet, en orsak till många hårda ord, sprakade det dock av trivsel omkring Dig.

Jag tror inte, att Frasse någon gång kom i klistret för det enda verkligt allvarligt puts, han bedrev i L—ing, trots att det upprepades. Söm en väntjänst åt alla tupto-inspekterande furirer är jag ofin nog att här avslöja skälstycket. Jag vill alltså påpeka, att när det ligger en karl i en säng är det inte säkert, att det är den, som har hemortsrätt i sagda säng! Betänk vidare, att den som nyss så oskyldigt sussat på logement 1, kan företa en ilmarsch till annan viloplats på log. 3, medan den visiterande härjar på log. 2. Frasse och en viss, i denna avisa tidigare nämnd yrkesskojare N., bedrev denna trafik i kompanjonskap, säkerligen av ren "lehet", eftersom knappast någon tete-a-tete eller annat viktigt ärendet tvingade ut dem vid den tiden på dygnet. För övrigt räddade Frasse många kvällar på luckan eller i tält genom sina anekdoter, som verkligen var av högre klass än den tyvärr vanliga. Av honom lärde jag knepet att föra upp alla anekdoter på en lista och förse dem med nummer och lära in dem perfekt. Sen kan auditoriet efter behag begära nummer efter nummer av tokigheterna, vilka sålunda levereras med oklanderlig "service", säkert som vatten ur en kran.

På soldathemmet såg jag aldrig Frasse syssla med något allvarigare än fortunaspel och lingondricka. Att det dock även hos honom fanns en djupare åder, är obestriddt. Han hade en allergisk ovilja mot att förtala folk, sak samma vem. Hans elakhet var oskyldig. Den som "tänker och talar väl om sin nästa och tyder allt till det bästa", kan ej vara en dålig människa. Trots att han fick mycket skäll av plutonchefen, var han den förste, som förstod dennes rätta värde. Löjtnant F—r hade redan genom sin reslighet något skrämmande över sig, och den mörka hyn i förening med en genomträngande röst kunde sätta skälvan på vem som helst, även om skrällen inrymde aktning.

Så kom den natten, då vi marscherade hela sträckan från Doverstorp till Vreta, en promenad så lång, att den nu verkar som ett dåligt skämt. Att den var allt annat än skämtsamt, kan jag försäkra — särskilt för den, som sista milen fick

hoppa fram på fotblåsor. Det var nog en fördel, att marschen gick på natten, men å andra sidan utövade mörker och sömnhet en negativ verkan. Då vi äntligen anlände till kvarteret vid Vreta, hade vi helst velat slänga oss ner, både var som helst och hur som helst, och blott en serie kraftiga ryttanden av löjtnant F—r förhindrade anarki. Det sades många hårda ord om chefen den närmaste stunden, ända tills Frasse mycket stillsamt yttrade: "Lade ni märke till, att han gick hela tiden? Bra gjort av en så pass gammal man." Knorrandet kom liksom av sig. Men det dog alldeles bort, när samma stilla röst tillfogade: "Jag hörde honom säga till sergeanten: 'Vad jag begär av pojarna, begär jag av mig själv.'" — Tänk, vad vi människor vet litet om varandra. Men är alla dessa okunnighetens klyftor så alldeles nödvändiga?

Hur gick det manne för korpral Emilsson? Liksom Sven Duva hade han ett gott hjärta, och huvet var visst inte dåligt heller, men liksom nämnde sagofigur gjorde han väl mycket på tok. Står manne hans namn här på Skånevapnet av något slags tacksambet, för att jag en gång räddade honom från en fadäs? Han blev nog inte gammal på den militära banan, som han själv ansåg sig helt olämplig för — en alltför hård självkritik. Alla måste nämligen uppskatta hans verkligt nobla och korrekta sätt, en tillgång överallt i livet. Vad som gjorde honom mindre "persona grata" hos ledningen, var väl hans sällsynta kläna minne. I allvarstider skulle hans fina personlighet gjort en god insats i den psykologiska krigföringen — men han var t. ex. hopplöst oförmögen att lära sig mannarnas namn. Självt fick jag omväxlingsvis lystra till såväl Hellström och Helligren som Mellberg och Ekberg, vilket kunde bli en smula vill-samt, mildt sagt. Begripligt är, att denna egenskap orsakade raseriutbrott hos de överordnade och ett stilla medlidande hos oss. Som exempel på vederbörandes distraktion kan nämnas, att vi en gång kommit långt ut i geografien för transportövningar, innan han märkte, att vi ej hade en gnutta materiel med oss, och vid ett annat tillfälle dömde han plutonchefen till timplång ensamhet under privata besvärjelseövningar — Emilsson hade väl glömt både tid och plats.

Kom så den kväll, då E. skulle leda en nattövning för upprättandet av en hjälpförbandsplats. Det viskades, att det gällde hans chanser för en eventuell befordran, och löjtnantens bistra min jävade ej ryktet. Emilsson sökte samla sig. Med sfinxuttryck gav han order om uttagning av materiel, ilastning och transport. Det var sv-lådor och sjv-säckar, hinkar, tält, eldkorgar, batterier och mycket annat. Jag fick en obestämd känsla av att

någon viktig detalj blivit glömd, en misstanke, som närdes av ett sällsynt uttryck i plutonchefens eljest så orörliga anletsdrag. Plötsligt slog det mig — filtarna! Filtarna var ej nämnda, men det var ju alldeles klart som korvaspad, att såna måste med. Jag tillät mig därför vid ilastningen en högst oreglementarisk viskning i korpralsörat: "Fick vi filtar med?" — "Jösses, filtar!" — Varefter saken kvickt och obemärkt ordnades. Sällan hade Emilsson företett en sådan bild av självförtroende och gediget gott samvete, som när chefen någon timme senare inspekterade anläggningen. "Är allting klart här, korpralen?" — "Ja, löjtnant." — "Även filtar?" (silkeslen röst). — "Även filtar, löjtnant." — Där fanns filtar.

Det kunde vara frestande att låta än flera namn från dessa landskapsvapen passera relevy, men fönuftet sätter här punkt. Kommer läsaren någon gång till L—ings soldathem, kan han gärna sända en tanke till "vapnets" organisatör, honom, som gjorde detta ställe till ett verkligt hem, en plats för rekreation åt unga män under en tid, som hade sina svårigheter, men som man ej velat vara utan.

VI FÖLJER...

Forts från sid 14

Och så står man där plötsligt med intressant stoff till en story. Och gläder sig naturligtvis dubbelt så mycket om det samtidigt också trots åldern har nyhetens behag. Som t ex det där med ystads-skomakarens och blivande finansministerns dundrande om riksskandal i Hässelholms godtemplar-lokal, när underofficerarnas bostäder var på tal. Eller det, att smutsiga fötter ansågs så graverande vid beväringsinskrivningarna i Hässelholm att de smutsfotade noterades med nummer och namn på svart lista. Eller att det faktiskt var den dåvarande trängkåren som räddade Hässelholm, den gången köpingen fått en vräkning på halsen, när man lade ner avloppsledningar i Andra avenyen utan att äga gatan.

HÄNT VID T 4

Forts från sid 15

tävlingen blir det oväntat nog manlig triumf. Det är T 4-soldaten Bror Lund från Hästveda, som är modig nog att ta upp kampen med tre flickor och får mest poäng av jury.

17/11 Fitar T 4 sin 50-åriga tillvaro i Hässelholm.

December

11/12—13/12 Äger den sedvanliga "Lucia-övningen" rum. Av åldersklassen uppsätts en reducerad brigadunderhållsbataljon med kaptenen C Florén som bataljonschef. Ledare för övningen är regementschefen med biträde av kaptenen A Thord.
18/12 Högtidlig julvesper i kyrkan.

UTDRAG UR REGEMENTSORDER

FÖRORDNANDE

Kapten B Söderling till kapten vid I. militärbefälstaben fr o m 1/11 1957 t v
Fänriken i reserven A H I Johansson till löjtnant i trängtruppernas reserv fr o m 1/7 1957
Fänriken i reserven A W Ehnborg såsom fänrik i A 4 reserv fr o m 1/9 1957

UTNÄMNINGAR (befordringar)

Till löjtnant vid trängtrupperna fänrik B E E Anderberg fr o m 1/10 1957
Till fanjunkare i trängtrupperna sergeanterna K B G Rydenvik, N L Finnberg och A E Lundberg fr o m 1/9 1957
Till fänrik vid trängtrupperna kadett Wetterlund fr o m 3/9 1957
Till sergeanter i trängtrupperna furirerna S R Myrskog och E G Löfgren fr o m 30/8 1957
Till överfurirer vid regementet furirerna L Sjöstrand, S A Karlsson, K E Jonsson och N B Johansson fr o m 1/10 1957
Till armétekniker furiren L Nilsson fr o m 1/10 1957
Till fänriker i reserven reservofficersaspiranterna A R S Andersson, J I Nilborn, A L Persson, O S A Strömberg R B Olsson, P G Pländer, J B H Schmidt och L M Hörman fr o m 5/9 1957
Till fanjunkare i reserven sergeanten i reserven K Ryd-lund fr o m 1/12 1957

PLACERINGAR

Ryttmästare C Y Lennbrandt såsom regementsintendent fr o m 1/10 1957
Tyghantverkare B Nilsson vid A 3 fr o m 1/1 1958
Tyghantverkare E Andersson vid A 3 fr o m 15/1 1958.
Fanjunkaren i reserven E G E Lindahl vid T 4 fr o m 1/1 1958

AVSKED

Fanjunkare N T G Gussing fr o m 1/10 1957 med tillstånd att under 2 år kvarstå lönlös
Furiren vid tygstaten Sid Nilsson fr o m 25/8 1957
Furiren N A Nilsson fr o m 1/12 1957

UTMÄRKELSER

Kapten B Ramstedt har tilldelats Centralförbundets för befälsutbildning silvermedalj
Fanjunkarna J A Centervik, B Palmér, S A S Kåbjer och L G Lundgårdh har utnämnts till svärdsmän 1/11 1957

KVARSTAENDE I RESERVEN

Kapten i reserven A G Nordlindh	t o m	1965
" " " T S Granbom	" "	1962
Fanjunkare i reserven G E Hassén	t o m	1962
" " " M H Mattsson	" "	1962
" " " A G Björk	" "	1962
" " " B A Ljung	" "	1965
" " " L G A Franzén	" "	1965

ENTLEDIGANDE FRAN RESERVEN (sjukdom)

Fänriken i reserven A O E Törnqvist fr o m 1/8 1957

UTBILDNING

Rustmästare Hedblom kurs för vaktchefer i Skövde 28/10—9/11
Överfurirerna K Thuresson och B Lindkvist kurs i militär idrott (mc-tävling) 9/9—13/9 i Strängnäs
Fänrik Hansén motorcykelkurs för officerare 10/10—9/11 i Strängnäs
Överfurir B Lindkvist brittiska motorcykeltävlingar 25/9—9/10
Löjtnanterna i reserven S E F Jepsso, P E Andersson, N E J Nilsson, M L Wallerstedt, T B J Troedsson, J O Westin samt P J H Borgh har fullgjort 1. om kaptenskurs
Löjtnanterna i reserven N G T Ahlgren och E Höier-Harlson har fullgjort 2. om kaptenskurs
Sergeanten i reserven K E Rydlund har fullgjort 2. om fanjunkarkurs
Vpl/furiren 73-6-51 Åkesson reservunderofficerskurs för furirer
Överfurirerna F Ekenberg, S A Johansson, O K Moquist, K Thuresson och H R Henriksson kurs i kvartermästarejänst för underbefäl 4/11—14/12 i Skövde
Fanjunkare G. Granér kurs i kvartermästarejänst för underofficerare 13/1—1/2 1958 vid AUS Uppsala

T4 IDROTTSFÖRENINGENS 50-ÅRS JUBILEUM

Kan med DIN hjälp bli en stor idrottsfest. Läs därom på sid 18.

IDROTT och SKYTTE

IDROTTSKRONIKA

KORT RESUMÉ AV IDROTTSÅRET 1957 VID T4

Mest framgångsrika under året har onekligen våra militära femkampare varit. Lagseger i I. MID mästerskap och en god 14. placering i MM är inte att förakta, men så har också träningsviljan varit synnerligen god. Att framhålla någon särskilt skulle inte vara rättvist mot övriga deltagare, deras goda lagplaceringar är faktiskt en följd av stor jämnhet.

I motorsporten har regementet under en följd av år väl hävdat sig, såväl i militärt som civilt tävlingssammanhang. Emellertid har omfattningen av denna sport tenderat att minska under senare år. Detta till trots bibehåller T 4 sin framskjutna position bland motoregemen- terna. Årets seger i MM bil samt 3. och 5. placeringarna i motsvarande tävling på motorcykel äro klara bevis härpå. Vidare har överfurir Bertil Lindkvist representerat T 4 i det militära landslaget vid tävlingar i England.

I de stora tävlingarna — tävlingarna mellan arméns förband vad avser avlagda prov för simborgar-, riks-idrotts- och fältidrottsmärke — kan resultatet jämföras med fjolårets. Dock har simkunnigheten ökat med 0,6 % från 93,1 % 1956 till 93,7 % i år och proven för riks-idrottsmärket minskat något, det senare troligen orsakat av åldersklassens avflyttning till Ljungbyhed under repetitionsövningsmånaden.

Beträffande de mera soldatmässiga idrottsgrenarna, orientering och skjutning, kan konstateras att en upp- ryckning måste ske om vi i fortsättningen skall kunna hävda oss mot övriga förband.

Distriktsmästerskapet i fälttävlan arrangerades av T 4 15/4. De 220 deltagarna, representerande 20 förband, gjorde upp om titlarna i den för dagen något snöiga terrängen i bjärnumstrakten. Trots det dåliga vädret och krävande banor, fullföljde samtliga deltagare, vilket tyder på gott soldatmaterial inom I. militärområdet. Överlägsen segrare blev för sjätte gången överfurir Nilsson, KA 2, efter toppplaceringar i samtliga grenar.

MILITÄR FEMKAMP

MM

Resultat:

22. Kadett Nilsson	
42. Löjtnant Runberg	
58. Furir Jönsson	
67. Löjtnant Wide	

Lagtävling: 14

AM för värnpliktiga

76. Vpl Lindgren	plattsiffr	388
82. Vpl Lundström	"	394
94. Vpl Henderup	"	415

Lagtävling: 28

I. MID DM arrångör Lv 4, Malmö

4. Löjtnant Wide	plattsiffr	62
5. Löjtnant Runberg	"	70
10. Kadett Nilsson	"	95

Lagtävling: 1

Regementsmästerskap

Befäl

1. Löjtnant Runberg	plattsiffr	9	Regements- mästare
2. Kadett Nilsson	"	12	
3. Löjtnant Wide	"	19	

Värnpliktiga

1. Vpl Lindgren	plattsiffr	11
2. Vpl Lundström	"	16
3. Vpl Henderup	"	17

MOTORSPORT

MM på bil, arrångör A3, Kristianstad

1. Sergeant Håkansson/Sergeant Svensson 16 prickar

MM på motorcykel, arrångör P2, Hösleholm

3. Överfurir Aurell	50 prickar
5. Överfurir Lindkvist	85 "
12. Överfurir Sax	109 "

I. MID NATTORIENTERING

Seniorer

22. Löjtnant Lindhé
54. Fänrik Hjelmslett
56. Överfurir Ericsson

Aldre oldboys

4. Förvaltare Erik

GARNISONSMÄSTERSKAP I HANDBOLL

T 4—P 2 28—26 (efter förlängning)

REGEMENTSMÄSTERSKAP I FRI-IDROTT

100 m:	1. Sergeant Wahlberg	11,8
	2. Vpl Runberg, 11. komp	11,8
400 m:	1. Vpl Falk, 10. komp	55,4
	2. Vpl Moström, 11. komp	55,6
1500 m:	1. Överfurir Jönsson	4:15,2
	2. Vpl Opitz, 11. komp	4:30,1
3000 m:	1. Vpl Opitz, 11. komp	9:32,2
	2. Vpl Håkansson, 4. komp	9:54,5
Svensk stafett:	1. 11. komp	2:10,2
	2. 10. komp	2:10,3
Stavhopp:	1. Korpral Magnusson	3,40
	2. Vpl Persson, 10. komp	3,35
Höjdhopp:	1. Korpral Magnusson	1,74
	2. Korpral Odensbåg	1,71
Längdhopp:	1. Vpl Runberg, 11. komp	6,21
	2. Kadett Nilsson	5,96
Diskuskastning:	1. Vpl Lindgren, 5. komp	50,65
	2. Vpl Lindström, 10. komp	50,54
Kulstötning:	1. Vpl Bunkvist, 10. komp	11,50
	2. Korpral Waxegård	11,40
Handgranatkastning:	1. Kadett Nilsson	60,15
	2. Vpl Linell, 6. komp	58,59

Bästa idrottsprestationen uppnåddes av korpral Magnusson.

Plutonstövling i fri-idrott

1. 3. plut, 10. komp	medelpoäng 31,42
2. 4. " 11. " "	27,84

Komponistofett (20-mannalog)

1. 11. komp	31.26.9
2. 9. " "	31.31.2

REGEMENTSMÄSTERSKAP I SIMNING

Stafett 10x25 m:	1. 1. komp	2.30.9
	2. 9. komp	2.32.8
100 m fritt:	1. Vpl Larsson, 9. komp	1.09.5
	2. Korpral Anslberg	1.11.2
100 m rygg:	1. Korpral Anslberg	1.16.0
	2. Vpl Wrålunde, 10. komp	1.17.0
200 m bröst:	1. Vpl Larsson, 9. komp	3.07.0
	2. Löjtnant Rönberg	3.13.9
Livräddning:	1. Vpl Larsson, 9. komp	47.4
	2. Korpral Anslberg	52.1

SKYTTE

PISTOLSKYTTEKLUBBEN

T 4 pistolskytteklubb har haft ett relativt givande skytteår. Klubben har varit representerad i ett stort antal tävlingar med växlande framgångar. Som arrangör har pistolklubben med sin stora stab av vältrimmade funktionärer hävdat sig på bästa sätt. För att nämna några uppdrag som T 4 PK väl genomfört och erhållit skyttarnas odelade erkännande för, bör framhållas triangelskjutningen, en tävling mellan P 2, Södala PK och T 4 PK, som klubbmedlemmarna anordnat två gånger under året, samt Skånemästerskapet i fältskjutning. Till denna tävling får skyttar ställa upp tillhörande förening inom Malmöhus- och Kristianstads länns pistolskyttekretsar. Personal ur instruktörsskolan var anlitad att handha respektive skjutstationer och skötte sitt uppdrag på ett synnerligen förtjänstfullt sätt. Den största förtjänsten av fältskjutningens utmärkte genomförande måste tillskrivas sergent Erik Boo, som inte lämnat något åt slumpen. Resultatet av dennes uppoffrande arbete och planläggningen av tävlingen bedömdes av de hitkomna 200-talet skyttarna på ett mycket smickrande sätt.

Den största framgång individuellt sett har oldtimern H G Hansson stått för med bl. a. 2:a placering i Sydsvenska mästerskapet i skolskjutning samt 1:a pris i krets- och mästerskapet i skolskjutning. Från våra egna klubb-tävlingar kan nämnas:

Klubbmästerskapet i skolskjutning:

1. H G Hansson	294 poäng
2. S Liedholm	281.6 "
3. Y Löfgren	276.7 "
4. Fru Valdemarsson	276.3 "
5. A Ericsson	271.1 "

Capitärlingen:

1. H G Hansson	235 poäng
2. S Liedholm	219 "
3. Y Löfgren	211 "
4. Furir Nilsson	210 "

Vid för T 4 musikår anordnad skjutning 17/11 erövrades av G Roos skänkt vandringspris för alltid av musikfanjunkare S Boo.

De främsta posterna inom klubbens styrelse har beklätt av: ordförande överste Hasselrot, sekreterare förvaltare Ek, vice ordförande köpman Liedholm, kassör fanjunkare Löfgren.

SKYTTESEKTIONEN

Sektionens styrelse har under året utgjorts av:

Kapten Jämtfjäll, ordförande
Fanjunkare Palmér, sekreterare
Fanjunkare Gadd, kassör
Overfurir Hartman, skjutchef gevär med Overfurir H Andersson som ersättare
Sergeant Boo, skjutchef kpist med Overfurir Ericsson som ersättare

Revisorer har varit Förvaltare Almgist och Overfurir G Larsson.

Under året har arrangerats regementsmästerskap i gevär och kpist, varvid följande resultat och placeringar uppnåddes:

Gevär:

1. och regementsmästare Furir 413 Nilsson	1755 poäng
2. Overfurir Andersson, H	175 "
3. Kapten Widoff	170 "
4. Fanjunkare Palmér	169 "

Kpist:

1. och regementsmästare Furir 413 Nilsson	345 poäng
2. Overfurir Ericsson	335 "
3. Overfurir Hartman	329 "
4. Overfurir Sjöstrand	324 "
5. Kapten Widoff	320 "
6. Overfurir Wettergren	312 "
7. Overfurir H Andersson	309 "
8. Furir Jönsson	309 "
9. Kapten Elander	306 "
10. Förvaltare Ek	289 "

I sektionens månadsprisskjutningar med gevär och kpist har under året avverkats 6 skjutningar med vardera vapnet. I sammanlagda resultatlistan har medräknats de fyra bästa resultaten och placeringarna utförd sålunda:

Gevär:	1. Overfurir Andersson	307 poäng
	2. Fanjunkare Palmér	301 "
	3. Fanjunkare Gadd	293 "
	4. Overfurir Hartman	289 "
	5. Kapten Widoff	282 "
	6. Furir 413 Nilsson	280 "

Kpist:	1. Furir Jönsson	499 poäng
	2. Overfurir H Andersson	486 "
	3. Furir 355 Andersson	482 "
	4. Overfurir Ericsson	470 "
	5. Furir 413 Nilsson	464 "
	6. Fanjunkare Gadd	445 "
	7. Furir 411 Nilsson	442 "
	8. Sergeant Svensson	435 "
	9. Overfurir Sjöstrand	429 "

Samtidigt med månadsprisskjutningarna med gevär har tävlat om ett av köpman Ivar Jönsson skänkt vandringspris. Skjutningen har utförts mot internationell tavla. Under året har skjutits 6 tävlingar. Varje tävling har omfattat 3 st 5-skottsenserier i reglementsenliga ställningar. 2. klassens skyttar har dock skjutit samtliga serier i liggande och 3. klassens en i liggande och två i knästående. För att erhålla priset för alltid erfordras 3 in-teckningar oavsett ordningsföljd. Första in-teckningen erhöill overfurir H Andersson och resultatet av de tre bästa sammanlagda skjutningarna blev:

1. Overfurir H Andersson	376 poäng
2. Furir 413 Nilsson	369 "
3. Fanjunkare Palmér	363 "
4. Overfurir Hartman	347 "
5. Kapten Widoff	343 "
6. Fanjunkare Gadd	337 "
7. Overfurir Ericsson	327.5 "

Forts på sid 18

Hällaryds Sparbank

TRENSUM

GOTTGÖR ALLTID HÖGSTA INLANINGSRANTA
BEVILJAR LAN PÅ FÖRDELAKTIGA VILLKOR

Kör till IC

BENSIN . OLJOR . GUMMI . BATTERIER

Motorfolkets Inköpsförening

KARLSHAMN

Tel. 1017

Fanor
Bordflaggor
Vimplar
Tröjmärken etc.

IVAR RYDBERG

Flaggfabriken

KARLSHAMN

Tel. 366

När det gäller BILAR

vänd Eder till

Philipsons i Karlshamn Bil AB

Mercedes Benz - Saab

DKW

Tel. KARLSHAMN 2600

KARLSKRONA filialen 169 70

Köp Edra körredskap

hos

B. Ingemansson & Co

KARLSHAMN

Tel. 3030

STADSHOTELLET

KARLSHAMN

Väst-Blekinges träffpunkt

DANS onsdag och lördag

måndag - torsdag - onsdag - torsdag - fredag - lördag - söndag

AB Hässleholms Bryggeri

KLIPPAS eller RAKAS

gå till STRÖANDER & SJÖÖ

Frykholmogatan 2 - Telefon 109 49

HÄSSEHOLM

GIV AKT!

— när det gäller

FOTO

EVY-FOTO

Solgården, Hässleholm - Telefon 110 45

ETT MOTTO FÖR MILITÄR
ATT HALLA TIDEN AR

Gå till

Lindbeck & Co Urmakeriaffär

NILS AHLQUIST

Röingegatan 8

Tel. 10494

Njut

HOLMERS

läckra bröd

Levereras till såväl
MARKETENTERIET
som
SOLDATHEMMET

Bröderna Klingströms

Bleck- & Plåtslageri

REKOMMENDERAS

Telefon 103 25

Köp Eder TOBAK i
TOBAKSHÖRNAN

(mitt emot tröngen)
Finjagatan 29 - Tel. 105 42
VALSORTERAD AFFÄR

Blombergs HERREKIPERING
HÄSSLEHOLM
TEL. 108 71

CONCORDIA

UTANFÖR KASERNVAKTEN

GOTT KAFFE . GOTT BRÖD . BAKVERK
SMORGASAR . BESTÄLLNINGAR

TELEFON 129 57

SKOHANDLA

hos

SOLID

RÖINGEGATAN - Telefon 105 22

NYNÄS

Bensin- & Servicestation

BRODERNA THYGESSON
Hässelholm - Telefon 116 88

Allt vad som tillhör en modern servicestation

SOLDATHEMMET

vid T 4 - HÄSSLEHOLM - Tel. 109 01

Ljusa, varma och trevliga lokaler. Läs- och skrivrum. Garderob. Kafé - Försäljning av frukt, karameller, choklad och tobaksvaror.
TELEFONHYTT

Fullständig **BP** OLJOR, BENSIN
service **DIESEL**

FINJAGATAN 24 TELEFON 125 50
Innehavare: ERIK LINDH

Vattugatan 8 HÄSSLEHOLM Telefon 100 95

STÖRSTA SORTERING INOM
BRANSCHEN

Ha alltid **Esso** i tankarna

HUGO THYGESSON

GRÖNANGSPLAN
TELEFON 123 75

Mörcks Kaffe

Gott till sista droppen

STORTORGET - TELEFON 100 24

Television
Trevligt

WESENS
Konditori

Tel. 100 18 - Röingegatan 4

Vid köp av

MÖBLER
MATTOR
GARDINER

vänd Eder till

Myr
MÜBELAFFÄREN

FRYKHOLMSGATAN

TELEFON 106 24

Militärer!
Vänta ej!
Beställ tid!

Pianot med "ton"

MUSIK-CENTRUM

Hässelholm - Tel. 102 67

Ring 107 25

när det gäller

SPECIER
KONSERVER
FRUKT
KONFEKTYRER

LUNDBÄCKS
SOLGÅRDEN . HÄSSLEHOLM

NILS HEIME

AKTIEBOLAG

MALMÖ

TRÄVAROR

Engros — Export

Tel. Växel 709 75 — Telex. 3128

AVDELNINGSKONTOR

VÄSTERVIK — KALMAR
SOLVESBORG — OSBY

Om något händer . . .
ha FÖRBANDSLADAN till hands

Allt i

**SJUKVÅRD
HYGIEN**

BARNAVÅRD

AB Nils Adamsson

Tel. 112 40 — HÄSLEHOLM

EXPRESSBYRÅN

Hässleholm

Telefon 101 09, 111 79, 124 50

*

SPECIALITE:

FLYTTNINGAR

Fjellströms

Guldsmedsaffär

Järnvägsgatan 23
Tel. 113 45

*

ALLT för sporten!

VAPEN och AMMUNITION
CYKLAR, MOTORCYKLAR
och VESPOR ständigt i lager
Fullständig reparationsverkstad

Hässleholm - Tel. 101 25, 115 20

Allt för hygienen

Malmströms Parfumeri

Hässleholm — Telefon 100 10

*

Våra kunder önskas
GOD HELG

Hässleholms Målerifirma

G. H. ANDREASSON

HÄSLEHOLM

TELEFON 111 18

MÖBELHÖRNAN

I HÄSLEHOLM

ALLTID AKTUELL

**BENGTSSON'S
JÄRNHANDEL**

Tel. 100 13, 103 12

Byggnadsfirma

Johansson & Pettersson A/B

Hässleholm

Advokatfirman

Stjernedahl & Wikborn

AGNE WIKBORN
GOSTA HENRIKZ

Ledamöter av Sv. Advokatsamfund

RÄTTEGÅNGAR . BOUTREDNINGAR
INKASSERINGAR . AUKTIONER

Frykholmseg. 5 HÄSLEHOLM Tel. 140 40

**Andersson
och Häger**

CHARKUTERIAFFÄR

*

Kyrkgatan 20 - Tel. 113 21
Kristinehem - Tel. 121 95

Lindhs Skomakeri

STADENS MODERNASTE

Järnvägsgatan 7

Telefon 105 18

Ewas
Övergatan 17

BUTIKEN
PÅ MODET

HÄSLEHOLM

TEL. 112 53

Kör själv

hyr bilen hos

Hässleholms Biluthyrning

Telefon 126 16

ELIASSONS

BAGERI-, SPECERI- och DIVERSEAFFÄR

Vid T 4 - Tel. 106 19

Senaste nytt i Radio och TV

Radioaffären FREKVENS

Röingegatan 20

Tel. 113 56

W. STRIDHS Färghandel

REKOMMENDERAS

Finjagatan 12
Tel. 111 32

Gethornskroken 11 a
Tel. 112 01

Ebbe Ohlssons Färghandel

TAPETER - FÄRGER - TOALETARTIKLAR

För övrigt allt som tillhör branschen

ÖSTERGATAN 34

TELEFON 121 70

VITTSJÖ HOTELL

och

GÄSTGIVAREGÅRD

Tel. Hässleholm 220 05

*

Rymliga och moderna lokaler för
större och mindre fester

A w O FRYSSBOXCENTRALER

HUSHÄLLENS A OCH O

EKONOMISKA DRIFTSÄKRA
SJÄLVBETJÄNING

A/B AWO-MASKINER

Tel. HÄSLEHOLM 120 97

Industrifärger för varje ändamål

*

AB TIKAMIN

HÄSLEHOLM

Tel. växel 142 60

En fullträff

är vår nya
anläggning som har

ALLT UNDER SAMMA TAK

- * Rundsmörjning * Oljebyten
- * Biltvätt * Batteriservice
- * Hjulbalansering * Däck
- * Regummeringar m. m.
- * Diverse bilutrustning

FÖR BILENS BÄSTA KÖR TILL

Ringcentralen

HÄSLEHOLM

Stammare, menig eller civil —

Alla löser lättast
JULKLAPPSPROBLEMEN
och sina inköp av KLÄDER,
SKOR och HUSGERÅD i
stadens största och mest
välförsedda varuhus

DOMUS

Kvalitet betalar sig

DEKÅ

Byggnadsaktiebolag

MALMÖ
Tel. 97 44 60

HÄSLEHOLM
Tel. växel 142 75

